

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

50. sējums
2007. gada 28. jūnijs

Saturs

I Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ **Padomes Regula (EK) Nr. 708/2007 (2007. gada 11. jūnijs) par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā** 1

II Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Padome

2007/435/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2007. gada 25. jūnijs), ar ko laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fondu kā daļu no Vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība"** 18

I

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 708/2007

(2007. gada 11. jūnijs)

par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu un 299. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Līguma 6. pantu, nosakot un īstenojot Kopienas politiku un darbības, tajās jāparedz vides aizsardzības prasības, jo īpaši, lai veicinātu noturīgu attīstību.
- (2) Akvakultūra ir nozare, kas strauji attīstās, kurā tiek pētīti jauninājumi un jaunu noieta tirgus iespējas. Lai piemērotu ražošanu tirgus prasībām, akvakultūras nozarei ir svarīgi dažādot audzējamās sugas.
- (3) Akvakultūra ir guvusi saimniecisku labumu no svešzemju sugu ieviešanas un tādu sugu pārvietošanas, kas agrāk nebija sastopamas vietējā areālā (piem., varavīksnes forele, Klusā okeāna austere un lasis), un nākotnes politikas mērķis

ir optimizēt ieguvumus, kas saistīti ar sugu ieviešanu un pārvietošanu, reizē izvairoties no ekosistēmu pārveidošanas, novēršot negatīvu bioloģisku mijiedarbību ar vietējo populāciju, ieskaitot ģenētiskas pārmaiņas, un ierobežojot blakussugu izplatību un kaitīgo ietekmi uz dabiskām dzīvotnēm.

- (4) Agresīvas svešzemju sugas ir viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ zūd vietējās sugas un cieš bioloģiskā daudzveidība. Saskaņā ar 8. panta h) punktu Konvencijā par bioloģisko daudzveidību (KBD), kurai pievienojusies Kopiena, katra Līgumslēdzēja puse apņemas pēc iespējas vairāk un attiecīgi novērst tādu svešzemju sugu ieviešanu, kuras apdraud ekosistēmas, dzīvotnes vai sugas, kā arī tādas sugas kontrolēt vai izskaust. Konkrēti KBD pušu konferencē ir pieņemts Lēmums VI/23 par sugām, kas apdraud ekosistēmas, dzīvotnes vai sugas, un kura pielikumā paredzēti galvenie principi par šādu svešzemju sugu aizturēšanu, ieviešanu un to radītās ietekmes samazināšanu.
- (5) Sugu pārvietošana to dabiskās izplatības areālā uz apgabaliem, kur tās nav sastopamas specifisku biogeogrāfisku iemeslu dēļ, var apdraudēt arī ekosistēmas šajos apgabalos, un uz to arī būtu jāattiecinā šī regula.
- (6) Tādēļ Kopienai būtu jāizstrādā pašai sava sistēma, lai nodrošinātu ūdens dzīvotņu pietiekamu aizsardzību pret apdraudējumiem, kas saistīti ar ne vietējo sugu izmantošanu akvakultūrā. Šai sistēmai būtu jāietver iespējamu apdraudējumu analīzes procedūras, pasākumu veikšana, pamatojoties uz preventīviem vai piesardzības principiem, kā arī – vajadzības gadījumā – ārkārtas plānu piemērošana. Šādas procedūras būtu jāizstrādā, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta pastāvošās brīvprātīgajās sistēmās, un jo īpaši saistībā ar Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (ICES) Jūras organismu ieviešanas un pārvietošanas prakses kodeksu un Eiropas Iekšzemes zivsaimniecības padomdevības komisijas (EIFAC) Jūras un saldūdens organismu ieviešanas un pārvietošanas prakses kodeksu un procedūru rokasgrāmatu.

⁽¹⁾ OV C 324, 30.12.2006., 15. lpp.

- (7) Šajā regulā paredzētie pasākumi nedrīkstētu skart Padomes Direktīvu 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾, Padomes Direktīvu 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁽²⁾, Eiropas Padomes un Parlamenta Direktīvu 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽³⁾, un Padomes Direktīvu 2006/88/EK (2006. gada 24. oktobris) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli⁽⁴⁾.
- (8) Iespējamie apdraudējumi, kas dažos gadījumos var skart plašu teritoriju, sākumā ir vairāk manāmi vietējā mērogā. Vietējās ūdens vides īpatnības Kopienas teritorijā ir ļoti dažādas, un dalībvalstīm ir attiecīgas zināšanas un pieredze, lai novērtētu un regulētu apdraudējumus ūdens videi, kas ir to pārvaldībā vai jurisdikcijā. Tāpēc ir lietderīgi, ka šajā regulā paredzēto pasākumu īstenošana galvenokārt ir dalībvalstu kompetencē.
- (9) Būtu jāņem vērā, ka par tādu svešzemju vai vietējā areālā nesastopamu sugu transportēšanu, kas jātur slēgtās akvakultūras platībās, kas ir drošas un no kā ir ļoti maz iespēju izkļūt, nebūtu jāveic iepriekšējs vides apdraudējumu izvērtējums.
- (10) Tomēr, ja apdraudējumi nav niecīgi un var skart citas dalībvalstis, būtu jābūt Kopienas sistēmai, lai apspriestos ar ieinteresētām pusēm un apstiprinātu atļaujas, pirms tās izdod dalībvalstis. Šādās apspriedēs Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejai (ZZTEK), kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽⁵⁾, būtu jāsniedz zinātniski ieteikumi, un Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevējai komitejai, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 1999/478/EK⁽⁶⁾, būtu jāsniedz ieteikumi ieinteresētām pusēm akvakultūras un vides aizsardzības jomā.
- (11) Konkrētās Kopienas daļās dažas svešzemju sugas jau ilgu laiku ir plaši izmantotas akvakultūrā. Pret darbībām, kas saistītas ar tādu izmantošanu, būtu jāizturas atšķirīgi, veicinot to attīstību, bet neuzliekot nekādu papildu administratīvu slogu, ja vien izejmateriālu var iegūt ar krājumiem, kuros nav sugu, kas nav mērķsugas, klātbūtnes.

⁽¹⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

⁽²⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/105/EK (OV L 363, 20.12.2006., 368. lpp.).

⁽³⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 187, 20.7.1999., 70. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2004/864/EK (OV L 370, 17.12.2004., 91. lpp.).

Dalībvalstīm, kas vēlas ierobežot šādu ilgu laiku izmantotu sugu izmantošanu savā teritorijā, būtu jāļauj tā rīkoties.

- (12) Nekas šajā regulā neliedz dalībvalstīm ar saviem noteikumiem reglamentēt svešzemju sugu vai vietējā areālā nesastopamu sugu turēšanu privātos akvārijos un dārza dīķos.
- (13) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽⁷⁾.
- (14) Efektivitātes labad procedūrai, lai grozītu šīs regulas I, II, III un IV pielikumu nolūkā tos pielāgot tehnikas un zinātnes attīstībai, vajadzētu būt Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā minētajai vadības procedūrai,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido sistēmu, ar ko reglamentē akvakultūras praksi attiecībā uz svešzemju sugām un vietējā areālā nesastopamām sugām, lai izvērtētu un pēc iespējas samazinātu tādu un jebkādu ar tām saistītu sugu, kas nav mērķsugas, iespējamu ietekmi uz ūdens dzīvotnēm un tādējādi veicinātu nozares ilgtspējīgu attīstību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro tādai svešzemju sugu ieviešanai un vietējā areālā nesastopamu sugu pārvietošanai, lai tās izmantotu Kopienas akvakultūrā, ko veic pēc tam, kad šī regula kļūst piemērojama saskaņā ar 25. panta 1. punktu.

2. Šo regulu nepiemēro vietējā areālā nesastopamu sugu pārvietošanai dalībvalstīs, izņemot, ja, pamatojoties uz zinātnisku atzinumu, šādas pārvietošanas dēļ ir pamatojums paredzēt vides apdraudējumus. Ja saskaņā ar 5. punktu ir iecelta padomdevēja komiteja, tā būs atbildīga par apdraudējumu izvērtējumu.

⁽⁷⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

3. Šī regula attiecas uz visām akvakultūras darbībām, kas ir dalībvalstu jurisdikcijā, neatkarīgi no to lieluma vai īpatnībām. Tā attiecas uz visām audzētām svešzemju un vietējā areālā nesastopamām ūdens organismu sugām. Tā attiecas uz visu akvakultūru jebkādā ūdens vidē.

4. Šo regulu nepiemēro dekoratīvu ūdens dzīvnieku vai augu turēšanai zooveikalos, dārzu centros, norobežotos dārzu dīķos vai akvārijos, kas atbilst 6. pantam Komisijas Lēmumā 2006/656/EK (2006. gada 20. septembris), ar ko nosaka dzīvnieku veselības nosacījumus un sertifikācijas prasības dekoratīvo zivju importam ⁽¹⁾, vai platībās, kurās uzstādītas notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, kas atbilst 1. pantā paredzētajiem mērķiem.

5. Šo regulu, izņemot tās 3. un 4. pantu, nepiemēro IV pielikumā minētajām sugām. Šīs regulas 9. pantā minēto apdraudējumu izvērtējumu nepiemēro IV pielikumā minētajām sugām, izņemot, ja dalībvalstis vēlas veikt pasākumus, lai ierobežotu attiecīgo sugu izmantojumu savā teritorijā.

6. Uz tādu svešzemju sugu vai vietējā areālā nesastopamu sugu pārvietošanu, ko paredzēts turēt slēgtās akvakultūras platībās, neattiecinā iepriekšēju vides apdraudējumu izvērtējumu, izņemot tad, ja dalībvalstis vēlas veikt attiecīgus pasākumus.

7. Uz ieviešanām un pārvietošanām, ko veic, lai sugas izmantotu "slēgtās akvakultūras platībās", nākotnē var neattiecināt III nodaļā paredzēto prasību par atļauju, balstoties uz jaunu zinātnisku informāciju un konsultācijām. Paredzams, ka zinātniska izpratne par modernu slēgtu sistēmu bioloģisko drošību uzlabosies, cita starpā arī Kopienas finansētu, par svešzemju sugām veiktu pētījumu dēļ. Attiecīgu lēmumu pieņems vēlākais 2009. gada 31. martā, ievērojot 24. pantā aprakstīto procedūru.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "akvakultūra" ir darbība, kas definēta 3. panta d) punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu ⁽²⁾;
- 2) "atklāta akvakultūras platība" ir platība, kurā akvakultūru praktizē ūdens vidē, kas nav atdalīta no savvaļas ūdens vides ar šķēršļiem, kuri novērstu audzēto īpatņu vai bioloģiskā materiāla izklūšanu, kas varētu izdzīvot un pēc tam vairoties;
- 3) "slēgta akvakultūras platība" ir platība, kurā akvakultūru veic tādā ūdens vidē, kur notiek ūdens recirkulācija un kas atdalīta no savvaļas ūdens vides ar šķēršļiem, kuri novērstu audzēto īpatņu vai bioloģiskā materiāla izklūšanu, kas varētu izdzīvot un pēc tam vairoties;

- 4) "ūdens organismi" ir jebkuras ūdenī dzīvojošas sugas, kas pieder dzīvnieku, augu un viensūnas organismu valstij, tostarp to indivīdu daļas, dzimumšūnas, sēklas, olas, ikri vai vairošanās materiāli, kas varētu izdzīvot un pēc tam vairoties;
- 5) "poliploīdi organismi" ir mākslīgi radīti tetraploīdi organismi (4N). Tie ir ūdens organismi, kuru hromosomu skaits šūnās ir divkārtots ar šūnu manipulācijas paņēmieniem;
- 6) "svešzemju sugas" ir:
 - a) tāda ūdens organisma sugas vai pasugas, kas parādās ārpus to zināmā dabiskā areāla un to izplatības potenciāla apgabalā;
 - b) polipoīdi organismi un vairoties spējīgas, mākslīgi krustotas sugas, neatkarīgi no to dabiskā areāla vai izplatības potenciāla;
- 7) "vietējā areālā nesastopamas sugas" ir ūdens organismu sugas vai pasugas, kas nav sastopamas zonā tā dabiskās izplatības areālā biogeogrāfisku iemeslu dēļ;
- 8) "suga, kas nav mērksuga" ir jebkura ūdens organisma suga vai pasuga, kas var kaitēt ūdens videi un ko pārvieto nejauši kopā ar ūdens organismu, kuru ievieš vai pārvieto, izņemot slimības izraisītājus organismus, uz ko attiecas Direktīva 2006/88/EK;
- 9) "transportēšana" ir ieviešana un/vai pārvietošana;
- 10) "ieviešana" ir process, ko izmanto, tīši transportējot svešzemju sugas uz vidi ārpus sava dabiskās izplatības areāla, lai tās izmantotu akvakultūrā;
- 11) "pārvietošana" ir process, ko izmanto, lai vietējā areālā nesastopamu sugu tīši transportētu tā dabiskajā izplatības areālā izmantošanai akvakultūrā uz apgabalu, kur tās sākotnēji nav pastāvējis biogeogrāfisku iemeslu dēļ;
- 12) "eksperimentāla izlaišana" ir svešzemju sugu ieviešana vai vietējā areālā nesastopamas sugas pārvietošana ierobežotā daudzumā, lai novērtētu ekoloģisku mijiedarbību ar dabiskām sugām un dzīvotnēm, lai pārbaudītu apdraudējumu izvērtējuma pieņēmumus;
- 13) "pieteikuma iesniedzējs" ir fiziska vai juridiska persona, kura ierosina veikt ūdens organisma ieviešanu vai pārvietošanu;
- 14) "karantīna" ir process, kas paredz ūdens organismu un jebkādu ar tiem saistītu organismu turēšanu pilnīgā izolācijā no apkārtējās vides;

⁽¹⁾ OV L 271, 30.9.2006., 71. lpp.

⁽²⁾ OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.

- 15) "karantīnas platība" ir platība, kurā ūdens organismus un jebkādus ar tiem saistītus organismus var turēt pilnīgā izolācijā no apkārtējās vides;
- 16) "parasta transportēšana" ir no izejmateriāla avota veikta ūdens organismu transportēšana, kas rada maz iespējamības, ka var būt pārvietotas sugas, kas nav mērksugas, un, ņemot vērā to ūdens organismu īpašības un/vai akvakultūras metodi, ko paredzēts izmantot – piemēram, slēgtas sistēmas, kā definēts 3. punktā –, nerada nelabvēlīgu ekoloģisku ietekmi;
- 17) "īpaša transportēšana" ir jebkura ūdens organismu transportēšana, kas neatbilst parastas transportēšanas kritērijiem;
- 18) "saņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras teritorijā ievieš svešzemju sugu vai pārvieto vietējā areālā nesastopamu sugu;
- 19) "nosūtītāja dalībvalsts" ir dalībvalsts, no kuras teritorijas ievieš svešzemju sugu vai pārvieto vietējā areālā nesastopamu sugu.

II NODAĻA

DALĪBVALSTU VISPĀRĒJĀS SAISTĪBAS

4. pants

Pasākumi, lai novērstu nelabvēlīgu ietekmi

Dalībvalstīm jānodrošina, ka veic visus attiecīgos pasākumus, lai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, jo īpaši uz sugām, dzīvotnēm un ekosistēmu funkcijām, kas var rasties no šādu ūdens organismu un sugu, kas nav mērksugas, ieviešanas vai pārvietošanas akvakultūrā un no šādu sugu izplatīšanās savvaļā.

5. pants

Lēmumu pieņemšana un padomdevēja iestādes

Dalībvalstis nosaka kompetento iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par to, lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas prasībām ("kompetentā(-ās) iestāde(-es)"). Katra kompetentā iestāde var iecelt padomdevēju komiteju, kas tai palīdz un kam ir attiecīga zinātniskā pieredze ("padomdevēja komiteja"). Ja dalībvalsts neieceļ padomdevēju komiteju, kompetentā iestāde vai kompetentās iestādes uzņemas pienākumus, kas šajā regulā noteikti padomdevējai komitejai.

III NODAĻA

ATĻAUJAS

6. pants

Atļaujas pieteikums

1. Akvakultūras operatori, kas vēlas sākt tādas svešzemju sugas ieviešanu vai tādas vietējā areālā nesastopamas sugas pārvietošanu, uz ko neattiecas 2. panta 5. punkts, piesakās uz atļauju no

saņēmēja dalībvalsts kompetentās iestādes. Pieteikumu var iesniegt, lai veiktu transportēšanu vairākas reizes laikposmā, kas nav ilgāks par septiņiem gadiem.

2. Pieteikuma iesniedzējs līdz ar pieteikumu iesniedz dokumentāciju atbilstīgi I pielikumā minētajām indikatīvām pamatnostādņēm. Padomdevēja komiteja nāk klajā ar atzinumu par to, vai pieteikumā ietverta visa informācija, lai izvērtētu, vai ierosinātā transportēšana ir parasta vai īpaša transportēšana un pieņemama, un par savu atzinumu informē kompetento iestādi.

3. Līdz atļaujas termiņa beigām var iesniegt jaunu atļaujas pieteikumu, atsaucoties uz iepriekšējo atļauju. Ja nav dokumentēta neviena nelabvēlīga ietekme uz vidi, ierosināto transportēšanu uzskata par parastu transportēšanu.

7. pants

Ierosinātās transportēšanas veids

Padomdevēja komiteja sniedz atzinumu par to, vai ierosinātā transportēšana ir parasta vai ārkārtas transportēšana, un par to, vai pirms izlaišanas jāievieš karantīna, vai jāveic eksperimentāla izlaišana, un par savu atzinumu informē kompetento iestādi.

8. pants

Parasta transportēšana

Ja veic parastu transportēšanu, kompetentā iestāde var piešķirt atļauju, attiecīgā gadījumā norādot prasību ieviest karantīnu vai veikt eksperimentālu izlaišanu, kā paredzēts IV un V nodaļā.

9. pants

Īpaša transportēšana

1. Ja veic īpašu transportēšanu, veic videi radītu apdraudējumu izvērtējumu, kā norādīts II pielikumā. Kompetentā iestāde lemj, vai kandidāts vai neatkarīga struktūra ir atbildīga par videi radītu apdraudējumu izvērtējuma veikšanu un kas sedz šāda izvērtējuma izmaksas.

2. Pamatojoties uz vides apdraudējumu izvērtējumu, padomdevēja komiteja sniedz kompetentajai iestādei atzinumu par apdraudējumiem, izmantojot II pielikuma 3. daļā izklāstīto kopsavilkuma ziņojuma veidlapu. Ja padomdevēja komiteja secina, ka apdraudējums ir viegls, kompetentā iestāde var piešķirt atļauju bez turpmākām formalitātēm.

3. Ja padomdevēja komiteja secina, ka apdraudējums, kas saistīts ar ieteikto ūdens organismu transportēšanu, ir nopietns vai vidējs II pielikuma 1. daļas nozīmē, tā pārbauda pieteikumu, apspriežoties ar pieteikuma iesniedzēju, lai redzētu, vai pastāv ietekmes samazināšanas pasākumi vai tehnoloģijas, lai samazinātu apdraudējumu līdz vieglam apdraudējumam. Padomdevēja komiteja nosūta izskatīšanas rezultātus kompetentajai iestādei, sīki izklāstot riska līmeni un precizējot iemeslus jebkādai apdraudējumu samazināšanai II pielikuma 3. daļā norādītajā veidlapā.

4. Kompetentā iestāde var izdot īpašas transportēšanas atļaujas tikai tad, ja apdraudējumu izvērtējumā, ieskaitot jebkādu ietekmes samazināšanas pasākumus, konstatē vieglus apdraudējumus videi. Jebkurš atļaujas noraidījums ir attiecīgi zinātniski jāpamato, un, ja vēl nav iegūts pietiekami daudz zinātnisku datu, tas jāpamato, atsaucoties uz piesardzības principu.

10. pants

Lēmuma pieņemšanas termiņš

1. Pieteikuma iesniedzēju rakstiski informē samērīgā laikā un jebkurā gadījumā vēlākais sešus mēnešus pēc pieteikuma iesniegšanas dienas izņemot laiku, kad pieteikuma iesniedzējs dod papildinformāciju, ja padomdevēja komiteja to lūdz.

2. Dalībvalstis, kas ir ICES Līgumslēdzējas puses, var lūgt, lai ICES izskata iesniegumus un apdraudējumu izvērtējumus par jūras organismiem, pirms padomdevēja komiteja nāk klajā ar atzinumu. Šādā gadījumā piešķir papildu sešu mēnešu laika posmu.

11. pants

Transportēšana, kas ietekmē kaimiņos esošās dalībvalstis

1. Ja organisma iespējama transportēšana var atstāt iespējamu vai zināmu ekoloģisku ietekmi uz kaimiņu dalībvalstīm, kompetentā iestāde ziņo dalībvalstīm vai attiecīgajām valstīm un Komisijai par tās nodomu piešķirt atļauju, nosūtot lēmuma projektu kopā ar paskaidrojuma memorandu un vides apdraudējumu izvērtējuma kopsavilkumu, kā norādīts II pielikuma 3. daļā.

2. Divos mēnešos no paziņojuma datuma citas iesaistītās dalībvalstis var iesniegt Komisijai rakstiskas piebildes.

3. Sešos mēnešos no paziņojuma datuma Komisija pēc apspriedēm ar Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteju (ZZTEK), kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 33. pantu un Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevēju komiteju, kas izveidota ar Lēmumu 1999/478/EK, apstiprina, noraida vai groza ierosināto lēmumu piešķirt atļauju.

4. Iesaistītās dalībvalstis 30 dienās no Komisijas lēmuma dienas var nodot šo lēmumu Padomes izskatīšanai. Turpmāko 30 dienu laikā Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, var pieņemt atšķirīgu lēmumu.

12. pants

Atļaujas atcelšana

Ja rodas neparedzēta ietekme uz vidi vai vietējām populācijām, kompetentā iestāde jebkurā laikā pastāvīgi vai uz laiku var atcelt

atļauju. Jebkura atļaujas atcelšana zinātniski jāpamato, un, ja vēl nav iegūts pietiekami daudz zinātnisku datu, tā jāpamato, atsaucoties uz piesardzības principu un attiecīgi ņemot vērā attiecīgas valsts administratīvos noteikumus.

IV NODAĻA

IEVIEŠANAS NOSACĪJUMI PĒC ATĻAUJAS IZDOŠANAS

13. pants

Atbilstība citiem Kopienas noteikumiem

Saskaņā ar šo regulu var izdot ieviešanas atļauju vienīgi tad, ja ir skaidrs, ka var izpildīt citos tiesību aktos paredzētās prasības, un jo īpaši:

- dzīvnieku veselības nosacījumus, kas izklāstīti Direktīvā 2006/88/EK par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli;
- nosacījumus, kas izklāstīti Padomes Direktīvā 2000/29/EK (2000. gada 8. maijs) par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā ⁽¹⁾.

14. pants

Izlaišana akvakultūras platībās parastas ieviešanas gadījumā

Parastas ieviešanas gadījumā ūdens organismu izlaišana atklātās vai slēgtās akvakultūras platībās ir atļauta bez karantīnas vai izmēģinājuma izlaišanas, ja vien – ārkārtas gadījumā – kompetentā iestāde nenolemj ko citu, pamatojoties uz īpašu padomdevēja komitejas ieteikumu. Transportēšanu no slēgtas akvakultūras platības uz atklātu akvakultūras platību neuzskata par parastu transportēšanu.

15. pants

Izlaišana atklātās akvakultūras platībās ārkārtas ieviešanas gadījumā

1. Ārkārtas ieviešanas gadījumā ūdens organismu izlaišana atklātās akvakultūras platībās vajadzības gadījumā veic saskaņā ar 2., 3. un 4. punkta nosacījumiem.

2. Ūdens organismus novieto noteiktā karantīnas platībā Kopienas teritorijā saskaņā ar III pielikuma nosacījumiem, lai radītu vālisnieku krājumu.

⁽¹⁾ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.

3. Karantīnas iekārtas var atrasties arī dalībvalstī, kas nav saņēmēja dalībvalsts, ja visas iesaistītās dalībvalstis tam piekrīt un šī izvēle ir iekļauta 9. pantā paredzētajā videi radītu apdraudējumu izvērtējumā.

4. Attiecīgā gadījumā saņēmēja dalībvalsts akvakultūras platībās var izmantot tikai ieviesto ūdens organismu pēcnācējus ar nosacījumu, ja karantīnas laikā neatklāj iespējami kaitīgas sugas, kas nav mērķsugas. Pieaugušu īpatņu krājumu var izlaist tad, ja organismi nevairojas nebrīvī vai ir reproduktīvi pilnīgi sterili, ja nav apstiprināta iespējami kaitīgu sugu, kas nav mērķsugas, klātbūtne.

16. pants

Eksperimentāla izlaišana atklātās akvakultūras platībās

Kompetentā iestāde var prasīt, lai pirms ūdens organismu izlaišanas atklātās akvakultūras platībās veiktu sākotnēju eksperimentālu izlaišanu, kas notiktu īpašā slēgtā telpā un uz ko attiecinātu preventīvus pasākumus, kas pamatotos uz padomdevējas komitejas atzinumiem un ieteikumiem.

17. pants

Ārkārtas pasākumu plāni

Pieteikuma iesniedzējs visām īpašām ieviešanām un eksperimentālām izlaišanām izstrādā ārkārtas pasākumu plānu, kas jāapstiprina kompetentajai iestādei un kurā ietver, cita starpā, ieviesto sugu izņemšanu no vides vai to izplatības samazināšanu, ja konstatē neparedzētu negatīvu ietekmi uz vidi vai vietējām populācijām. Šādos gadījumos ārkārtas pasākumu plānu īsteno tūlīt un saskaņā ar 12. pantu izdoto atļauju var atcelt uz laiku vai pastāvīgi.

18. pants

Monitorings

1. Pēc izlaišanas atklātās akvakultūras platībās svešzemju sugas pārrauga divus gadus jeb pilnu attīstības ciklu – atkarībā no tā, kurš no tiem ir ilgāks –, lai novērtētu, vai ietekme uz vidi ir paredzēta precīzi un vai ir papildu vai atšķirīga ietekme. Jo īpaši izpēta sugas izplatīšanos vai ierobežošanu. Kompetentā iestāde nolemj, vai pieteikuma iesniedzējam ir atbilstošas zināšanas vai arī monitorings jāveic citai struktūrai.

2. Atkarībā no padomdevējas komitejas atzinuma kompetentā iestāde var prasīt ilgāku pārraudzības laikposmu, lai novērtētu jebkuru iespējamu ilgtermiņa ietekmi uz ekosistēmu, ko nav iespējams viegli paredzēt 1. punktā minētajā laikposmā.

3. Padomdevēja komiteja izvērtē monitoringa programmas rezultātus, un jo īpaši atzīmē katru situāciju, kura nav pareizi paredzēta videi radītu apdraudējumu izvērtējumā. Šāda izvērtējuma rezultātus nosūta kompetentajai iestādei, kura rezultātu

kopsavilkumu iekļauj attiecīgās valsts reģistrā, ko izveido saskaņā ar 23. pantu.

V NODAĻA

NOSACĪJUMI PĀRVĪETOŠANAI PĒC ATĻAUJAS IZDOŠANAS

19. pants

Atbilstība citiem Kopienas noteikumiem

Saskaņā ar šo regulu pārvietošanas atļauju var izdot vienīgi tad, ja ir skaidrs, ka var izpildīt citos tiesību aktos paredzētās prasības, un jo īpaši:

- Direktīvā 2006/88/EK izklāstītos dzīvnieku veselības nosacījumus;
- Direktīvā 2000/29/EK izklāstītos nosacījumus.

20. pants

Īpaša pārvietošana atklātās akvakultūras platībās

Ja īpaša pārvietošana notiek uz atklātām akvakultūras platībām, kompetentā iestāde var prasīt, lai pirms ūdens organismu izlaišanas veiktu sākotnēju eksperimentālu izlaišanu ar īpašiem ierobežošanas un preventīviem pasākumiem, kas pamatojas uz padomdevējas komitejas atzinumiem un ieteikumiem.

21. pants

Karantīna

Saņēmēja dalībvalsts izņēmuma gadījumos un, ja to apstiprinājusi Komisija, saskaņā ar 15. panta 2., 3. un 4. punktu var prasīt karantīnas pasākumu veikšanu pirms sugas izlaišanas pēc ārkārtas pārvietošanas atklātās akvakultūras platībās. Komisijas apstiprinājuma lūgumā norāda iemeslus, kāpēc ir vajadzīga karantīna. Komisija uz šādu lūgumu atbild 30 dienās.

22. pants

Monitorings pēc pārvietošanas

Pēc īpašas pārvietošanas veikšanas sugu uzrauga saskaņā ar 18. pantu.

VI NODAĻA

REĢISTRS

23. pants

Reģistrs

Dalībvalstis izveido ieviešanas un pārvietošanas reģistru, kurā ir informācija par visiem laika gaitā iesniegtiem pieteikumiem un visu ar to saistītu dokumentāciju, kas savākta pirms atļaujas izdošanas, kā arī monitoringa laikā.

Reģistru dara dalībvalstīm un sabiedrībai brīvi pieejamu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽¹⁾.

Lai ļautu dalībvalstīm dalīties informācijā, kas glabājas to reģistros, var izveidot īpašu informācijas sistēmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā minēto procedūru.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

24. pants

Sīki izstrādāti noteikumi un pielāgošana tehnikas attīstībai

1. Šīs regulas I, II, III un IV pielikuma grozījumus un to attiecīgos noteikumus, kas vajadzīgi, lai tos pielāgotu tehnikas un zinātnes attīstībai, pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Lai IV pielikumu papildinātu ar attiecīgu sugu, ūdens organismam konkrētās Kopienas daļās ir jābūt izmantotam akvakultūrā ilgu laiku (atsaucoties uz tā dzīves ciklu) bez nelabvēlīgas ietekmes, un ir jābūt iespējai ieviešanu un pārvietošanu veikt bez nejaušas iespējami kaitīgu sugu, kas nav mērķsugas, pārvietošanas.

3. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija pieņem noteikumus, ar ko īsteno vajadzīgos nosacījumus, lai IV pielikumu papildinātu ar attiecīgu sugu, kā minēts 2. punktā.

4. Pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi 3. punktā minētos īstenošanas noteikumus, dalībvalstis var lūgt Komisiju IV pielikumu papildināt ar attiecīgu sugu, izmantojot 1. punktā minēto procedūru. Dalībvalstis var sniegt zinātniskus datus, lai pierādītu atbilstību attiecīgajiem kritērijiem par IV pielikuma papildināšanu ar attiecīgu sugu. Komisija piecos mēnešos – izņemot laiku, kad dalībvalsts sniedz papildinformāciju, ja Komisija to lūdz, – pēc lūgumu saņemšanas pieņem lēmumu par to atbilstību.

5. Par tiem dalībvalstu lūgumiem iekļaut sugas IV pielikumā, kas saņemti pirms šīs regulas spēkā stāšanās datuma, lēmumu tomēr pieņem pirms 2009. gada 1. janvāra.

6. Attiecīgās dalībvalstis saistībā ar saviem attālākajiem reģioniem, kā minēts Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 299. panta 2. punktā, var ierosināt iekļaut sugas atsevišķā IV pielikuma daļā.

25. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no dienas, kas ir sešus mēnešus pēc dienas, kad stājas spēkā Komisijas Regula par 24. panta 3. punktā minētajiem īstenošanas noteikumiem, taču, vēlākais, no 2009. gada 1. janvāra.

2. Tomēr I un II nodaļā, kā arī 24. pantā ietvertos noteikumus piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 2007. gada 11. jūnijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
H. SEEHOFER

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

I PIELIKUMS

PIETEIKUMS

(Indikatīvas pamatnostādnes par dokumentāciju, ko aizpilda pieteikuma iesniedzējs, kā paredzēts 6. pantā)

Pieteikumā pēc iespējas ir jāiekļauj atsauces uz zinātnisko literatūru un norādes uz personiskiem kontaktiem ar zinātniskajām iestādēm un zivsaimniecības ekspertiem. Pieteikuma iesniedzējiem ieteikts nošķirt transportēšanu uz "atklātām" akvakultūras platībām no transportēšanas no uz vai "slēgtām" akvakultūras platībām.

Ja pieteikums drīzāk attiecas uz ierosinātu pārvietošanu, nevis introdukciju, tad šā pielikuma vajadzībām jēdzieni "ieviešana/ievietots" ir aizvietojami ar "pārvietošana/pārvietots".

A. Kopsavilkums

Iesniedziet īsu dokumenta kopsavilkumu, tostarp priekšlikuma aprakstu, iespējamo ietekmi uz vietējām sugām un to dzīvotnēm, kā arī pasākumiem, kas jāveic, lai samazinātu iespējamo ietekmi uz vietējām sugām.

B. Ievads

1. Ieviešanai vai pārvietošanai ierosinātā organisma nosaukums (vispārpieņemtais un zinātniskais), attiecīgā gadījumā norādot ģinti, sugu, pasugu vai zemāku taksonomisko līmeni.
2. Miniet organisma īpašības, tostarp organisma atšķirīgās īpašības. Pievienojiet zinātnisko attēlojumu vai fotogrāfiju.
3. Aprakstiet organisma vēsturi akvakultūrā vai citus ieviešanas veidus (ja vajadzīgs).
4. Sniedziet ierosinātās ieviešanas mērķus un pamatojumu, iekļaujot paskaidrojumu, kāpēc mērķi nevar sasniegt, izmantojot vietējās sugas.
5. Kādas alternatīvas stratēģijas ir apsvērtas priekšlikuma mērķu sasniegšanai?
6. Kādā ģeogrāfiskā teritorijā ir paredzēts organismus ieviest? Aprakstiet dzīvotnes, ekosistēmu un saņēmējvides aizsardzības statusu. Pievienojiet karti.
7. Norādiet, cik organismu paredzēts ieviest (sākumā, beigās). Vai projektu var sadalīt dažādās apakšsadaļās? Ja tā – cik daudz organismu ir iesaistīti katrā apakšsadaļā?
8. Aprakstiet izejmateriālu avota krājumu (iekārtu), iespējas un ģenētiskos krājumus (ja ir zināms).

C. Informācija par ieviešamo sugu dzīves ciklu – attiecīgi par katru dzīves cikla posmu

1. Aprakstiet dabiskās izplatības areālu un ieviešanas rezultātā radušās areāla stāvokļa izmaiņas.
2. Vai krājumam, no kā veiks ieviešanu/pārvietošanu, ir saistība ar kādu zināmu blakussugu?
3. Kāda ir šādas sugas, kas nav mērķsuga, izplatība ieviešanai/pārvietošanai paredzētā krājumu izcelsmes areālā?
4. Pierakstiet, kur iepriekš sugas tika ieviesta, un raksturojiet ekoloģisko ietekmi uz saņēmējvides teritorijas vidi (plēsoņa, medījums, sāncensis un/vai dabiskās vides strukturāli/funkcionāli elementi).
5. Kādi faktori ierobežo sugas to dabiskajā izplatības areālā?
6. Raksturojiet fizioloģisko panesamību (ūdens kvalitāte, temperatūra, skābeklis un sāļums) katrā dzīves cikla posmā (agrīnie dzīves posmi, pieauguša īpatņa un reproduktīvie posmi).

7. Raksturojiet dzīvotnes priekšrocības un panesamību ikvienam dzīves cikla posmam.
8. Raksturojiet reproduktīvo bioloģiju.
9. Raksturojiet migrācijas iezīmes.
10. Raksturojiet barības izvēli ikvienam dzīves cikla posmam.
11. Raksturojiet augšanas tempu un dzīves ilgumu (arī plānotās ieviešanas zonā, ja vien zināms).
12. Kāds ir attiecīgās sugas vecums vai vecuma grupa?
13. Raksturojiet uzvedības modeļus (sociāli, teritoriāli, agresīvi).

D. Mijiedarbība ar vietējām sugām

1. Kādas ir ieviestā organisma izdzīvošanas un iedzīvošanās iespējas aizbēgšanas gadījumā? (Šis jautājums ir attiecināms uz transportēšanu atvērtās un slēgtās akvakultūras platībās.)
2. Kādu(-as) dzīvotni(-es), domājams, apdzīvos sugas, ko ieviesīs ierosinātajā teritorijā, un vai tas nesakrīt ar kādas iznīkstošas, apdraudētas vai izzūdošas sugas dzīvotni(-ēm)? (Norādiet, ja ierosinātā ieviešanas teritorija aptver arī blakus ūdeņus).
3. Ar kurām vietējām sugām būs dzīves pārklāšanās niša? Vai ir kādi neizmantoti ekoloģiski resursi, ko sugas varētu izmantot?
4. Ko ieviestais organisms ēdīs vidē, kas to uzņems?
5. Vai plēsonība radīs kādas negatīvas sekas uz ekosistēmu, kas to uzņems?
6. Vai ieviestie organismi izdzīvos un veiksmīgi vairošies ierosinātajā plānotajā ieviešanas teritorijā vai katru gadu būs jāievieš jauni krājumi? (Šis jautājums ir attiecināms uz sugām, kas nav paredzētas slēgtām akvakultūras platībām.)
7. Vai ieviestie organismi krustojas ar vietējām sugām? Vai pastāv kādu vietējo sugu vai krājumu izžušanas iespējamība vietējā vidē sakarā ar ierosināto plānoto ieviešanu? Vai ieviestie organismi var kaut kā ietekmēt vietējo sugu nārstošanas paradumus un nārsta vietas?
8. Vai saistībā ar ierosināto ieviešanu pastāv iespējama ietekme uz dzīvotni vai ūdens kvalitāti?

E. Uzņēmēja vide un blakus ūdeņi

1. Sniedziet materiālu informāciju par uzņēmēju vidi un blakus ūdenstilpnēm, piemēram, informāciju par sezonālu ūdens temperatūru, sāļumu un duļķainumu, izšķīdinātu skābekli, pH, biogēnām vielām un metāliem. Vai šie rādītāji atbilst ieviešamo sugu panesamībai/labākajiem apstākļiem, tostarp vajadzīgajiem vairošanās nosacījumiem?
2. Norādiet ūdeņu, kurā uzņems organismus, sugu sastāvu (galvenos ūdens mugurkaulniekus, bezmugurkaulniekus un augus).
3. Sniedziet informāciju par ieviešanas teritorijas dzīvotni, tostarp blakus ūdeņiem, un norādiet problemātiskas dzīvotnes. Kurš no šiem rādītājiem atbilst ieviešamo organismu panesamībai/labākajiem apstākļiem? Vai ieviestie organismi var radīt traucējumus aprakstītajās dzīvotnēs?
4. Raksturojiet dabīgus vai cilvēka izveidotus šķēršļus, kas kavē ieviesto organismu kustību uz blakusesošiem ūdeņiem.

F. Monitorings

Aprakstiet ierosināto sugu veiksmīgas ieviešanas turpmākas izvērtēšanas plānus un kā izvērtēs jebkādu negatīvu ietekmi uz vietējām sugām un to dzīvotnēm.

G. Pārvaldības plāns

1. Aprakstiet ierosinātās ieviešanas pārvaldības plānu. Plānā ir jāiekļauj šāda informācija, bet ne tikai:
 - a) pasākumi, kas veikti, lai nodrošinātu, ka sūtījumā nav nevienas citas šim mērķim neparedzētas sugas (sugas, kas nav mērķsugas);
 - b) kas varēs izmantot ierosinātos organismus, ar kādiem nosacījumiem un kādos apstākļos;
 - c) vai ierosinātajai ieviešanai būs arī pirmskomercializācijas posms;
 - d) sugu ārkārtas aizvākšanas plāna apraksts;
 - e) priekšlikuma kvalitātes nodrošināšanas plāna apraksts un
 - f) citas tiesību aktu prasības, kas jāievēro.
2. Aprakstiet ķīmiskus, biofiziskus un pārvaldības pasākumus, kas veicami, lai novērstu nejaušu organismu un sugu, kas nav mērķsugas, aizbēgšanu uz blakusesošām šim mērķim neparedzētām uzņēmējām ekosistēmām un iedzīvošanos tajās. Miniet ūdens izcelsmes avotu, noteces ūdeņu galamērķi, jebkādu noteces ūdeņu apstrādi, attālumu līdz lietus ūdens uztvērējiem, plēsoņu kontroles pasākumus, vietas drošību un aizbēgšanas novēršanas pasākumus, ja tādi vajadzīgi.
3. Aprakstiet ārkārtas pasākumu plānus gadījumam, ja notiek organismu netīša, nejauša vai neatļauta atbrīvošana no audzēšanas un pavairošanas platībām vai arī nejauša vai negaidīta to apgūtā apgabala izvēršanās pēc izlaišanas.
4. Ja šajā ierosinājumā paredz izveidot zvejas iespējas, miniet zvejas mērķi. Kas iegūtu no šādas zivsaimniecības zvejas? Sniedziet pārvaldības plānu un vajadzības gadījumā miniet izmaiņas to sugu pārvaldības plānos, kuras tiks ietekmētas.

H. Informācija par uzņēmumu

1. Norādiet īpašnieka vārdu un/vai uzņēmuma nosaukumu, akvakultūras licences numuru un reģistrācijas apliecību (ja ir izdota) vai valdības iestādes vai departamenta nosaukumu, minot kontaktpersonu, tālruni, faksu un e-pastu.
2. Sniedziet informāciju par ierosinātā projekta rentabilitāti.

I. Atsauces

1. Iesniedziet precīzu sarakstu ar visām atsaucēm, kas minētas pieteikuma sagatavošanas laikā.
 2. Iesniedziet pilnīgu nosaukumu un vārdu sarakstu, tostarp adreses, zinātnisku iestāžu nosaukumus un zivsaimniecības ekspertu vārdus, kuri sniedza konsultācijas.
-

II PIELIKUMS

Procedūras un obligāti elementi, kam jāpievēršas vides apdraudējumu izvērtējumā, kā paredzēts 9. pantā

Lai izvērtētu apdraudējumus, kas saistīti ar ūdens organismu ieviešanu vai pārvietošanu, ir jānovērtē, cik iespējama ir organismu iedzīvošanās un kādas varētu būt šādas iedzīvošanās sekas.

Procesā ir pievērsta uzmanība galvenajiem vides aspektiem. Tas nodrošina standartizētu pieeju ģenētiskas un ekoloģiskas ietekmes iespējamības izvērtēšanai, kā arī iespējamai sugu, kas nav mērķsugas, ieviešanai, kas varētu ietekmēt ierosināto uzņemošo ūdeņu vietējās sugas.

Pārskatīšanas procesa laikā nav uzsvērts novērtējums (galvenā uzmanība netiek pievērsta novērtējumam), bet gan sīki izstrādātai bioloģiskai un citai ar to saistītai informācijai, uz ko tās pamatojas. Zinātniskas neskaidrības gadījumā ir piemērojams piesardzības princips.

Ja pieteikums attiecas uz ierosinātu pārvietošanu, tad šā pielikuma vajadzībām jēdzieni "ieviešana/ieviešts" ir aizvietojami ar "pārvietošana/pārvietots".

1 DAĻA

EKOLOĢIJAI UN ĢĒNIEM RADĪTU APDRAUDĒJUMU IZVĒRTĒŠANA

1. posms

Iedzīvošanās un izplatīšanās varbūtība ārpus paredzētās ieviešanas teritorijas

Notikums	Varbūtība (L, V, M) ⁽¹⁾	Ticamība (LT, DT, DN, LN) ⁽²⁾	Piebildes par novērtējumu ⁽³⁾
Ieviestās vai pārvietotās sugas, kas ir izbēgušas vai izklīdušas, veiksmīgi apmetas un uztur populāciju paredzētajā ieviešanas teritorijā ārpus kontrolētajām platībām.			
Ieviestās, pārvietotās vai izbēgušās, izklīdušās sugas izplatās ārpus paredzētās ieviešanas teritorijas.			
Galīgais vērtējums ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ L = liela, V = vidēja, M = maza.

⁽²⁾ LT = ļoti ticami, DT = diezgan ticami, DN = diezgan neticami, LN = ļoti neticami.

⁽³⁾ Novērtētajam dotas norādes ICES prakses kodeksa A un B pielikumā.

⁽⁴⁾ Kā galīgo iedzīvošanās un izplatīšanās varbūtības vērtējumu pieņem viszemāk novērtētā elementa vērtējumu (piemēram, ja iepriekš minēto elementu varbūtības vērtējumi būtu "liela" un "maza", tad galīgais vērtējums būtu "maza"). Bet ir jānotiek abiem notikumiem – organisma veiksmīgas apmešanās un populācijas uzturēšanas varbūtībai paredzētajā ieviešanas teritorijā (neatkarīgi no tā, vai ir ierobežota vide, piemēram, audzēšanas platība, vai dabiska vide) un izplatīšanās varbūtībai ārpus paredzētās ieviešanas teritorijas (ko novērtē saskaņā ar iepriekš minēto) –, lai tiktu konstatēta iedzīvošanās ārpus paredzētās ieviešanas teritorijas.

Galīgo vērtējumu par ticamības līmeni piešķir elementa vērtībai ar viszemāko ticamības līmeni (piem., vērtējumi "ļoti ticami" un "diezgan ticami" dotu vērtējumu "diezgan ticami"). Izdarot galīgo vērtējumu, būtu jāņem vērā, cik konkrēta iedzīvošanās un izplatīšanās ir kaitīga, kā arī apdraudējumu/ieguvumu attiecība.

2. posms

Iedzīvošanās un izplatīšanās sekas

Notikums	Varbūtība (L, V, M)	Ticamība (LT, DT, DN, LN)	Piebildes par novērtējumu ⁽¹⁾
Ģēnu migrācija uz vietējām populācijām izraisa ģenētiskās daudzveidības zudumu.			

Notikums	Varbūtība (L, V, M)	Ticamība (LT, DT, DN, LN)	Piebildes par novērtējumu ⁽¹⁾
Sāncensība (barība, telpa) ar vietējām populācijām vai barojas ar tām, izraisot to iznīkšanu.			
Citi nevēlami ekoloģiski notikumi.			
Daži iepriekšminētie notikumi turpinās pat pēc ieviesto sugu aizvākšanas.			
Galīgais vērtējums ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Novērtētājam dotas norādes ICES prakses kodeksa A un B pielikumā.

⁽²⁾ Galīgo iedzīvošanās un izplatīšanās seku vērtējumu piešķir elementa (individuālas iespējamības) vērtībai ar augstāko vērtējumu, un ticamības līmeņa galīgo vērtējumu piešķir elementa vērtībai ar zemāko ticamības līmeni.

3. posms

Ar svešzemju un vietējā areālā nesastopamām sugām saistītu apdraudējumu iespējamība

Piešķir tikai vienu vērtējumu, pamatojoties uz 1. un 2. posmā veikto izvērtējumu:

Elements	Apdraudējumu iespējamība (L, V, M)	Ticamība (LT, DT, DN, LN)	Piebildes, atbalsta izvērtējumu ⁽¹⁾
Iedzīvošanās un izplatīšanās (1. posms)			
Ekoloģiskas sekas (2. posms)			
Vispārēja apdraudējuma iespējamības galīgais vērtējums ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Novērtētājam ir dotas norādes ICES prakses kodeksa A un B pielikumā.

⁽²⁾ Nosakot galīgo apdraudējuma iespējamības klasifikāciju, pieņem lielāko no abu varbūtību vērtējumiem, ja starp abām lēstās varbūtības pakāpēm nav iespējamas citas pakāpes (piem., ja iedzīvošanās un izplatīšanās radīts apdraudējums ir liels un ekoloģisko seku radīts apdraudējums ir vidējs, galīgais vērtējums ir lielākais no abiem vērtējumiem, proti – liela varbūtība. Ja starp abām lēstās varbūtības pakāpēm ir iespējama cita pakāpe (piem., liela varbūtība kopā ar mazu varbūtību), galīgais vērtējums ir vidēja varbūtība.

Šā izvērtējuma rezultātus izsaka šādos apdraudējuma līmeņos:

Transportēšana, kas rada nopietnu apdraudējumu:

- nopietni apdraud bioloģisko daudzveidību sugu izplatīšanas un citu ekoloģisku seku dēļ;
- to veic audzēšanas apstākļos, kuros būtu palielināta tāda kaitējuma iespējamība;
- tā ir saistīta ar akvakultūras platību, kas pārdod ūdens dzīvniekus, ko paredzēts izmantot turpmākā audzēšanā vai krājumu atjaunošanā;
- transportēšanas rezultātā izraisa galvenās bažas (vajadzīgi nozīmīgi apdraudējumu samazināšanas pasākumi). Priekšlikumu ieteicams noraidīt, iekams nebūs izstrādātas apdraudējuma samazināšanas procedūras, lai samazinātu apdraudējumu līdz viegla apdraudējuma kategorijai.

Transportēšana, kas rada vidēju apdraudējumu:

- vidēji apdraud bioloģisko daudzveidību sugu izplatīšanas un citu ekoloģisku seku dēļ;
- to veic audzēšanas apstākļos, kuros, ņemot vērā sugu un turēšanas apstākļus, ne vienmēr būtu palielināta tāda kaitējuma iespējamība;
- ir saistīta ar akvakultūras platībām, kas pārdod produktus, ko paredzēts lietot galvenokārt pārtikā;

- d) transportēšanas rezultātā izraisa vidēji nopietnas bažas. Priekšlikumu ieteicams noraidīt, iekams nebūts izstrādātas apdraudējuma samazināšanas procedūras, lai samazinātu apdraudējumu līdz viegla apdraudējuma kategorijai.

Transportēšana, kas rada vieglu apdraudējumu:

- a) viegli apdraud bioloģisko daudzveidību sugu izplatīšanas un citu ekoloģisku seku dēļ;
- b) veic audzēšanas apstākļos, kuros nebūtu palielināta tāda kaitējuma iespējamība;
- c) ir saistīta ar akvakultūras platībām, kas pārdod produktus, ko paredzēts lietot tikai pārtikā;
- d) transportēšanas rezultātā izraisa niecīgas bažas. Priekšlikumu ieteicams apstiprināt. Apdraudējuma samazināšana nav vajadzīga.

Priekšlikumu var apstiprināt tikai tādu, kāds tas iesniegts (apdraudējumu samazināšanas pasākumi netiek prasīti), ja vispārējā noteiktā apdraudējumu iespējamība ir maza un ja vispārējās ticamības līmenis, kurai noteikts vispārējais apdraudējums, atbilst ļoti ticamam vai diezgan ticamam līmenim.

Ja pirmās analīzes rezultātā vispārējam apdraudējumam piešķir nopietna apdraudējuma vai vidēja apdraudējuma kategoriju, pieteikumā jāiekļauj ierobežošanas vai apdraudējuma samazināšanas priekšlikumi, un pēc tam veic ar priekšlikumu saistītu apdraudējumu analīzi tikmēr, kamēr galīgajam vispārējam apdraudējumam piešķir maza apdraudējuma kategoriju un ļoti augstu vai diezgan augstu ticamības pakāpi. Šo papildu posmu apraksti kopā ar sīki izstrādātiem ierobežošanas vai apdraudējumu samazināšanas pasākumu parametriem kļūs par apdraudējumu izvērtējuma neatņemamu sastāvdaļu.

2. DAĻA

SUGU, KAS NAV MĒRĶSUGAS, IZVĒRTĒJUMS

1. posms

Sugu, kas nav mērķsugas, iedzīvošanās un izplatīšanās varbūtība ārpus plānotās ieviešanas teritorijas

Notikums	Varbūtība (L, V, M)	Ticamība (LT, DT, DN, LN)	Piebildes, atbalstot izvērtējumu ⁽¹⁾
Sugu, kas nav mērķsugas, ieviešana notikusi saistībā ar ūdens organismu ieviešanu vai pārvietošanu.			
Ieviestās blakussugas saskaras ar jutīgām vietējām dzīvotnēm vai vietējiem organismiem.			
Galīgais vērtējums ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Novērtētajam dotas norādes ICES prakses kodeksa A un B pielikumā.

⁽²⁾ Galīgo varbūtības vērtējumu piešķir elementa vērtībai ar zemāko apdraudējumu vērtējumu un ticamības līmeņa galīgo vērtējumu arī piešķir elementa vērtībai ar zemāko ticamības līmeni.

2. posms

Sugu, kas nav mērķsugas, iedzīvošanās un izplatīšanās sekas

Notikums	Varbūtība (L, V, M)	Ticamība (LT, DT, DN, LN)	Piebildes novērtējuma atbalstam ⁽¹⁾
Blakussugas kļūst par vietējo populāciju sāncensi vai barojas ar tām, izraisot to iznīkšanu.			
Sugu, kas nav mērķsugas, gēnu migrācija uz vietējām populācijām izraisa ģenētiskās daudzveidības zudumu.			
Citi nevēlami ekoloģiski vai patoloģiski notikumi.			

Notikums	Varbūtība (L, V, M)	Ticamība (LT, DT, DN, LN)	Piebildes novērtējuma atbalstam ⁽¹⁾
Daži iepriekš minētie notikumi turpinās pat pēc sugu, kas nav mērķsugas, aizvākšanas.			
Galīgais vērtējums ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Novērtētājam jāseko norādēm ICES prakses kodeksa A pielikumā un B pielikumā.

⁽²⁾ Galīgajam seku vērtējumam piešķir augstākā apdraudējuma vērtējumu, un ticamības līmeņa galīgo vērtējumu arī piešķir elementa vērtībai ar zemāko ticamības līmeni.

3. posms

Ar sugām, kas nav mērķsugas, saistītu apdraudējumu iespējamība

Tiek piešķirts tikai viens vērtējums, pamatojoties uz 1. un 2. posmā veikto novērtējumu:

Elements	Apdraudējumu iespējamība (L, V, M)	Ticamība (LT, DT, DN, LN)	Piebildes novērtējumu atbalstam ⁽¹⁾
Iedzīvošanās un izplatīšanās (1. posms)			
Ekoloģiskās sekas (2. posms)			
Galīgais vērtējums ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Novērtētājam dotas norādes ICES prakses kodeksa A un B pielikumā.

⁽²⁾ Galīgo apdraudējumu iespējamības vērtējumu piešķir elementa vērtībai ar zemāko apdraudējumu vērtējumu, un galīgo ticamības līmeņa vērtējumu arī piešķir elementa vērtībai ar zemāko ticamības līmeni.

Ar svešzemju sugām (1. daļa) saistīto apdraudējumu iespējamības novērtēšanai piemērojami nosacījumi *mutatis mutandis* ir arī piemērojami ar sugām, kas nav mērķsugas (2. daļa), saistītu apdraudējumu iespējamībai, tostarp saistībām ieviest ierobežošanas vai apdraudējumu samazināšanas pasākumus.

3. DAĻA

VISPĀRĒJS VIDEI RADĪTU APDRAUDĒJUMU IZVĒRTĒJUMS – KOPSAVILKUMS

- Lūguma vēsture, pamata fakti un pamatojums:
 - Apdraudējumu izvērtējuma kopsavilkuma informācija
 - Ekoloģijai un gēniem radītu apdraudējumu izvērtējuma kopsavilkums
 - Sugu, kas nav mērķsugas, radītu apdraudējumu izvērtējuma kopsavilkums
- Komentāri:
- Apdraudējumu samazināšanas pasākumi:
- Nobeiguma paziņojums par iespējamo organismiem radīto kopējo apdraudējumu:
- Atzinums kompetentajai iestādei:

III PIELIKUMS

Karantīna

Karantīna ir līdzeklis, lai dzīvos dzīvniekus vai augus un jebkādas ar tiem saistītus organismus pilnīgi izolētu no apkārtējās vides, tiem neļaujot ietekmēt savvaļas un audzētas sugas un izraisīt nevēlamas pārmaiņas dabīgajās ekosistēmās.

Svešzemju sugas vai vietējā areālā nesastopamas sugas ir jātur karantīnā pietiekami ilgi, lai noteiktu visas sugas, kas nav mērķsugas, un apstiprinātu patogēnu vai slimību neesamību. Karantīnas nodalījumam ir jābūt veidotam saskaņā ar norādījumiem, ko sniedz karantīnas nodalījuma atrašanās vietas dalībvalsts kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par karantīnas nodalījuma apstiprināšanu. Karantīnas ilgums ir jānorāda atļaujā. Ja karantīnas platība neatrodas saņēmējā dalībvalstī, padomdevējai komitejai, kas ir atbildīga par platību, un padomdevēju komitejai saņēmējā dalībvalstī ir jāvienojas par karantīnas ilgumu.

Operatoriem jāizmanto karantīnas platības saskaņā ar turpmāk minētajiem nosacījumiem. Turklāt operatoram ir jābūt kvalitātes nodrošināšanas programmai un ekspluatācijas rokasgrāmatai.

Ja pieteikums attiecas uz ierosinātu pārvietošanu, tad šā pielikuma vajadzībām jēdzieni "ieviešana/ieviests" ir aizvietojami ar "pārvietošana/pārvietots".

Noteces ūdeņu un atkritumu iznīcināšana

Visi noteces ūdeņi un atkritumi, kas rodas platībā, ir jāapstrādā, efektīvi iznīcinot visas iespējamās mērķsugas un saistītos organismus. Lai nodrošinātu nepārtrauktu darbību un pilnīgu izolāciju, karantīnas noteces ūdeņu apstrādes sistēmām ir jābūt nodrošinātām ar bezattecības rezerves mehānismiem.

Apstrādātajos noteces ūdeņos un atkritumos var būt vielas, kas ir bīstamas videi (piem., pretapaugšanas vielas), un tās ir jāiznīcina tā, lai pēc iespējas mazāk ietekmētu vidi.

Ir jāsigatavo sīka informācija par noteces ūdeņu un cieta atkritumu apstrādi, minot personālu, kas ir atbildīgs par apstrādi, un laika grafiku. Sistēma ir jāuzrauga, lai nodrošinātu efektīvu darbību un iespējamo defektu agru noteikšanu.

Fiziska atdalīšana

Lai nodrošinātu izolāciju, pārvietotie organismi ir jātur savrupi no citiem organismiem. Te netiek iekļautas izmēģinājuma sugas, kas ir īpaši iekļautas, lai pārbaudītu ieviesto sugu ietekmi uz tām. Jānovērš putnu, citu dzīvnieku, slimības izraisītāju un indīgu vielu iekļuve.

Personāls

Piekļuve ir atļauta vienīgi apmācītam, pilnvarotam personālam. Rokas, apavi un jebkuri materiāli, ko izmanto platībā, ir jādezinficē (sk. turpmāk) pirms iziešanas no platības.

Ierīces

Saņemot visu dzīves cikla posmu organismus, ar tvertnēm, ūdeni, sūtīšanas tvertnēm un ierīcēm, kam bijusi saskarsme ar ieviestajām sugām, tostarp transportlīdzekļiem, ir jārikojas tā, lai nodrošinātu, ka sugas vai saistītās sugas, kas nav mērķsugas, nevar aizbēgt no platības. Visi sūtīšanas un iesaiņošanas materiāli ir jādezinficē vai jāsadedzina, ja vien materiālu dedzināšana ir atļauta.

Mirstība un iznīcināšana

Ir jāveic miršanas gadījumu dienas uzskaitē, kurai jābūt pieejamai kompetentās iestādes pārbaudei. Visi mirušie organismi ir jāglabā uz vietas. Nevienu mirušu organismu, audus vai čaulas nedrīkst izmest, neapstrādājot tos apstiprinātajā kārtībā pilnīgas dezinfekcijas nodrošināšanai. Var veikt termisko apstrādi, piemēram, apstrādi autoklāvā vai ķīmisku sterilizāciju.

Par miršanas gadījumiem ir jāziņo kompetentajai iestādei, un dalībvalstīm bez liekas kavēšanās jāizmeklē miršanas cēlonis. Mirušie organismi ir jāuzglabā, jātransportē un jānīcina saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ⁽¹⁾.

Inspekcija un pārbaude

Ir jāveic regulāras sugu, kas nav mērķsugas, pārbaudes. Ja šādas sugas vai iepriekš nekonstatēta slimība vai parazīts ir konstatēts organismā, ir jāveic situācijas kontrolei vajadzīgie pasākumi. Pasākumi var iekļaut organismu iznīcināšanu un platības dezinfekciju.

Īstenošanas laiks

Vajadzīgais karantīnas ilgums atšķiras atkarībā no minētā organisma, attiecīgo sugu, kas nav mērķsugas, sezonālā audzēšanas nosacījumiem.

Uzskaitē

Karantīnas platībās ir jābūt precīzai uzskaitē ar šādu informāciju:

- personāla ienākšanas/iziešanas laiks,
- miršanas gadījumu skaits un mirušo organismu uzglabāšanas vai iznīcināšanas metode,
- ieplūstošā ūdens un notekūdeņu apstrāde,
- ekspertiem iesniegtie paraugi, lai pārbaudītu sugu, kas nav mērķsugas, klātbūtni,
- jebkādi neierasti apstākļi, kas ietekmē karantīnas izmantošanu (elektroenerģijas padeves pārtraukšana, ēkas bojājums, smagi laika apstākļi utt.).

Dezinfekcija

Dezinfekcija ir saistīta ar dezinfekcijas līdzekļu lietošanu pietiekamā koncentrācijā un pietiekami ilgi, lai nogalinātu kaitīgus organismus. Karantīnas dezinfekcijas līdzekļiem un to koncentrācijai ir jābūt tādai, lai pilnīgi dezinficētu jūras ūdeni un saldūdeni. Līdzīgas koncentrācijas līdzekļi ir izmantojami kārtējai platības dezinfekcijai. Visi dezinfekcijas līdzekļi pirms izlaišanas apkārtējā vidē būtu jāneitralizē, bet platībām, kurās izmanto jūras ūdeni, ir jāapstrādā oksidētāju paliekas, kas radušās ķīmiskās dezinfekcijas laikā. Ārkārtas gadījumā, piemēram, ievesta parazīta vai slimības ierosinātāja atrašanās gadījumā, ir jābūt pieejamiem pietiekami daudz dezinfekcijas līdzekļiem, lai varētu apstrādāt visu platību.

⁽¹⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2007/2006 (OV L 379, 28.12.2006., 98. lpp.).

IV PIELIKUMS

Sugas, uz ko attiecas 2. panta 5. punkts

Varavīksnes forele, *Oncorhynchus mykiss*

Avota palija, *Salvelinus fontinalis*

Karpa, *Cyprinus carpio*

Baltais āmurs, *Ctenopharyngodon idella*

Baltais platpieris, *Hypophthalmichthys molitrix*

Raibais platpieris, *Aristichthys nobilis*

Klusā okeāna austere, *Crassostrea gigas*

Japāņu ēdamais gliemezis, *Ruditapes philippinarum*

Forelasaris, *Micropterus salmoides*

Arktikas palija, *Salvelinus alpinus*

II

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2007. gada 25. jūnijs),

ar ko laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fondu kā daļu no Vispārīgās programmas “Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība”

(2007/435/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 63. panta 3. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Lai pakāpeniski izveidotu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā paredzēts gan paredzēt pasākumus, nodrošinot personu brīvu pārvietošanos – līdz ar papildpasākumiem, kas ir saistīti ar ārējo robežu kontroli, patvērumu un imigrāciju –, gan arī paredzēt pasākumus saistībā ar patvērumu, imigrāciju un trešo valstu valstspiederīgo tiesību aizsardzību.

(2) Eiropadome Tamperes sanāksmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī atzina, ka Eiropas Savienībai jānodrošina

⁽¹⁾ 2006. gada 14. februāra Atzinums (OV C 88, 11.4.2006., 15. lpp.).

⁽²⁾ 2005. gada 16. novembra Atzinums (OV C 115, 16.5.2006., 47. lpp.).

⁽³⁾ 2006. gada 14. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

taisnīga attieksme pret trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri likumīgi uzturas tās dalībvalstu teritorijā. Būtu vajadzīga spēcīgāka integrācijas politika ar mērķi piešķirt viņiem līdzvērtīgas tiesības un pienākumus kā Eiropas Savienības pilsoņiem. Tai būtu jāveicina arī nediskriminēšana ekonomikas, sociālajā un kultūras dzīvē un jāattīsta pasākumi pret rasismu un ksenofobiju.

(3) Trešo valstu valstspiederīgo integrēšana dalībvalstīs ir svarīgs elements, sekmējot ekonomisko un sociālo kohēziju, kura ir viens no Līgumā noteiktajiem Kopienas pamatmērķiem. Tomēr, ņemot vērā Līgumu, Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fondam (turpmāk – “Fonds”) vajadzētu būt galvenokārt orientētam uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kas ieradušies nesen, ciktāl tas ir saistīts ar līdzfinansējumu konkrētām darbībām, ar kurām atbalsta integrācijas procesu dalībvalstīs.

(4) 2004. gada 4. un 5. novembra Hāgas Programmā Eiropadome uzsver, lai sasniegtu dalībvalstu sabiedrību stabilitātes un kohēzijas mērķi, ir būtiski izstrādāt efektīvu politiku. Programmā aicināts panākt lielāku valstu integrācijas politikas koordināciju, balstoties uz kopēju pamatu, kā arī dalībvalstīs, Padome un Komisija aicinātas veicināt strukturētu pieredzes un informācijas apmaiņu par integrāciju.

(5) Kā tas prasīts Hāgas Programmā, Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji 2004. gada 19. novembrī formulēja “Kopējos pamatprincipus attiecībā uz imigrantu integrācijas politiku Eiropas Savienībā” (turpmāk – “Kopējie pamatprincipi”). Kopējie pamatprincipi ir palīgs dalībvalstīm integrācijas politikas formulēšanā, jo tie kalpo par pārdomātu ceļvedi attiecībā uz pamatprincipiem, kurus izmanto-

- not dalībvalstis var spriest par saviem pasākumiem un tos novērtēt.
- (6) Kopējie pamatprincipi ir savstarpēji papildinoši un nodrošina pilnīgu sinerģiju ar Kopienas tiesību aktiem par likumīgi uzturošos trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu un uzturēšanos attiecībā uz ģimenes atkalapvienošanu un pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kā arī citiem atbilstīgiem pastāvošajiem tiesību aktiem, tostarp aktiem par dzimumu līdztiesību, nediskriminēšanu un sociālo iekļaušanu.
- (7) Atgādinot Komisijas 2005. gada 1. septembra paziņojumu "Par kopīgu darbākārību integrācijai: sistēma trešo valstu valstspiederīgo integrācijai Eiropas Savienībā", Padomes 2005. gada 1. un 2. decembra secinājumos par minēto darbākārību integrācijai uzsvēta vajadzība stiprināt dalībvalstu integrācijas politiku un atzīta svarīgā nozīme, kāda piemīt Eiropas mēroga sistēmas izstrādei likumīgi uzturošos trešo valstu valstspiederīgo integrācijai visos sabiedrības aspektos, un jo īpaši konkrētiem pasākumiem, lai īstenotu Kopējos pamatprincipus.
- (8) Ja kāda dalībvalsts neizstrādā un neīsteno integrācijas politiku, tas varētu radīt dažādas negatīvas sekas citās dalībvalstīs un Eiropas Savienībā.
- (9) Atbalstot šīs plānošanas darbības integrācijas jomā, budžeta lēmējinstītūcija laikposmam no 2003. gada līdz 2006. gadam ir iekļāvusi Eiropas Kopienu vispārīgajā budžetā īpašas apropriācijas, lai finansētu izmēģinājuma projektus un sagatavošanas pasākumus integrācijas jomā (turpmāk – "INTI").
- (10) Turklāt, ņemot vērā INTI un atsaucoties uz Komisijas paziņojumiem par imigrāciju, integrāciju un nodarbinātību un pirmo gada ziņojumu par migrāciju un integrāciju, tiek uzskatīts, ka Kopienai, sākot no 2007. gada, ir jāpiesūkst īpašs instruments ar mērķi atbalstīt dalībvalstu integrācijas politikas izstrādes un īstenošanas centienus, kas dotu iespēju trešo valstu valstspiederīgajiem ar dažādu kultūru, reliģiju, valodu un etnisko izcelsmi izpildīt uzturēšanās noteikumus un atvieglotu viņu integrāciju Eiropas sabiedrībā saskaņā ar Kopējiem pamatprincipiem un papildinot Eiropas Sociālo fondu (turpmāk – "ESF").
- (11) Lai nodrošinātu Kopienas darbību saskaņotību trešo valstu valstspiederīgo integrācijas jomā, no Fonda finansētajām darbībām vajadzētu būt konkrētām un papildināt ESF un Eiropas Bēgļu fonda finansētās darbības. Šajā sakarā būtu jāizstrādā īpaši kopējas plānošanas pasākumi, lai nodrošinātu Kopienas darbību saskaņotību saistībā ar trešo valstu valstspiederīgo integrāciju, izmantojot ESF un Fondu.
- (12) Paturot prātā, ka uz Fondu un ESF attiecas pieeja dalītai pārvaldībai ar dalībvalstīm, arī dalībvalstu mērogā būtu jāparedz pasākumi nolūkā nodrošināt īstenošanas saskaņotību. Šajā nolūkā dalībvalstu iestādēm, kuras atbildīgas par Fonda īstenošanu, būtu jāuzdod izveidot sadarbības un koordinācijas mehānismus ar dalībvalstu norīkotajām iestādēm ESF un Eiropas Bēgļu fonda pārvaldības īstenošanai, kā arī nodrošināt, lai darbības, kas tiek finansētas no Fonda, būtu konkrētas un papildinātu ESF un Eiropas Bēgļu fonda finansētās darbības.
- (13) Ciktāl tas attiecas uz līdzfinansējumu konkrētām darbībām, atbalstot trešo valstu valstspiederīgo integrācijas procesu dalībvalstīs, šim lēmumam vajadzētu būt vērstam galvenokārt uz darbībām, kas saistītas ar trešo valstu valstspiederīgajiem, kas ieradušies nesen. Šajā sakarā var atsaukties uz Padomes Direktīvu 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji ⁽¹⁾, kurā ir norāde uz piecu gadu likumīgas uzturēšanās periodu kā prasību, kas trešo valstu valstspiederīgajiem jāievēro, lai iegūtu ilgtermiņa uzturēšanās statusu.
- (14) Tāpat Fondam būtu jāatbalsta dalībvalstis, veicinot to spēju izstrādāt, īsteno, pārraudzīt un vispārīgi izvērtēt visas integrācijas stratēģijas, politikas virzienus un pasākumus, kas paredzēti trešo valstu valstspiederīgajiem, kā arī informācijas un paraugprakses apmaiņu un sadarbību dalībvalstīs un starp tām, dodot ieguldījumu šīs spējas uzlabošanā.
- (15) Šis lēmums ir paredzēts kā daļa no vienotas sistēmas, kura ietver arī Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 573/2007/EK (2007. gada 23. maijs), ar ko laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Bēgļu fondu kā daļu no vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 574/2007/EK (2007. gada 23. maijs), ar ko laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Ārējo robežu fondu kā daļu no vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" ⁽³⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 575/2007/EK (2007. gada 23. maijs), ar ko laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Atgriešanās fondu kā daļu no vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" ⁽⁴⁾, un kuras mērķis ir risināt jautājumu par atbildības taisnīgu sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz finanšu slogu, ko rada Savienības ārējo robežu integrētas pārvaldības ieviešana un kopējas patvēruma un imigrācijas politikas īstenošana, kā tās izstrādātas saskaņā ar Līguma trešās daļas IV sadaļu.

⁽¹⁾ OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.

⁽²⁾ OV L 144, 6.6.2007., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 144, 6.6.2007., 22. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 144, 6.6.2007., 45. lpp.

- (16) Fonda sniegtais atbalsts būtu efektīvāks un mērķtiecīgāks, ja atbilstīgo darbību līdzfinansēšanas pamatā būtu stratēģiska daudzgadu plānošana, ko katra dalībvalsts īsteno saziņā ar Komisiju.
- (17) Pamatojoties uz Komisijas pieņemtām stratēģiskām pamatnostādņēm, ikvienai dalībvalstij būtu jā sagatavo daudzgadu plānošanas dokuments, kur ņemta vērā tās konkrētā situācija un vajadzības un izklāstīta tās attīstības stratēģija, kurai vajadzētu būt pamatam, lai sagatavotu gada programmās uzskaitīto darbību īstenošanu.
- (18) Dalītās pārvaldības kontekstā, kā minēts 53. panta 1. punkta b) apakšpunktā Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienai vispārējam budžetam⁽¹⁾ (turpmāk – "Finanšu regula"), būtu jāprecizē nosacījumi, kas ļauj Komisijai pildīt tās pienākumus, izpildot Eiropas Savienības vispārējo budžetu, un jāprecizē dalībvalstu pienākumi attiecībā uz sadarbību. Šo nosacījumu piemērošana Komisijai ļautu pārliecināties par to, vai dalībvalstis Fondu izmanto likumīgi un pareizi un saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu Finanšu regulas 27. panta un 48. panta 2. punkta nozīmē.
- (19) Lai pieejamos gada līdzekļus sadalītu starp dalībvalstīm, būtu jānosaka objektīvi kritēriji. Šajos kritērijos būtu jāņem vērā kopējais trešo valstu valstspiederīgo skaits, kuri likumīgi uzturas dalībvalstīs, un kopējais nesen uzņemto trešo valstu valstspiederīgo skaits noteiktā atsaucē laika posmā.
- (20) Dalībvalstīm būtu jāpieņem attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu pārvaldības un kontroles sistēmas pareizu darbību un īstenošanas kvalitāti. Tādēļ ir jānosaka vispārīgie principi un attiecīgas funkcijas, kas būtu jāizpilda visām programmām.
- (21) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionālītātes principiem dalībvalstīm vajadzētu būt primārajai atbildībai par Fonda intervences īstenošanu un kontroli.
- (22) Lai garantētu daudzgadu un gada programmu efektīvu un pareizu īstenošanu, būtu jāprecizē dalībvalstu pienākumi attiecībā uz pārvaldības un kontroles sistēmām, izdevumu apstiprināšanu, kā arī nelikumību un Kopienas tiesību aktu pārkāpumu novēršanu, atklāšanu un labošanu. Jo īpaši attiecībā uz pārvaldību un kontroli ir jānosaka kārtība, kā dalībvalstis nodrošina attiecīgo sistēmu izveidi un apmierinošu darbību.
- (23) Neskarot Komisijas pilnvaras finanšu kontroles jomā, būtu jāveicina dalībvalstu un Komisijas sadarbība šajā jomā.
- (24) Fonda atbalstīto darbību efektivitāte un ietekme ir atkarīga arī no to izvērtējuma un to rezultātu izplatīšanas. Šajā sakarā būtu oficiāli jānosaka dalībvalstu un Komisijas pienākumi, kā arī mehānismi, kā nodrošināt izvērtējuma uzticamību un saistītās informācijas kvalitāti.
- (25) Darbībām būtu jāveic starpposma izvērtēšana un ietekmes izvērtēšana, un izvērtēšanas process būtu jāiekļauj projekta pārraudzības mehānismos.
- (26) Paturot prātā to, cik svarīgi panākt Kopienas finansējuma pārskatāmību, Komisijai būtu jāsniedz norādījumi, lai veicinātu to, ka ikviena iestāde, nevalstiskā organizācija, starptautiska organizācija vai cita struktūra, kas saņem dotāciju no Fonda, pienācīgi novērtētu saņemto atbalstu, ņemot vērā praksi, kas iedibināta saistībā ar citiem instrumentiem, kam piemēro dalīto pārvaldību, piemēram, struktūrfondi.
- (27) Šajā lēmumā visam programmas laikam ir iekļauta finanšu atsaucē summa, kā paredzēts 38. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumā (2006. gada 17. maijs) par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību⁽²⁾, neskarot budžeta lēmējinstāžu pilnvaras, kas noteiktas Līgumā.
- (28) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķi – proti, veicināt trešo valstu valstspiederīgo integrāciju dalībvalstu uzņemošajās sabiedrībās atbilstīgi Kopējiem pamatprincipiem – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības mēroga un seku dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (29) Šā lēmuma īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾.
- (30) Lai nodrošinātu Fonda savlaicīgu īstenošanu, šis lēmums būtu jāpieņem no 2007. gada 1. janvāra.

⁽²⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1995/2006 (OV L 390, 30.12.2006., 1. lpp.).

(31) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un neattiecas uz to.

(32) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Īrija 2005. gada 6. septembra vēstulē ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.

(33) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste 2005. gada 27. oktobra vēstulē ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. NODAĻA

TEMATS, MĒRĶI UN DARBĪBAS

1. pants

Temats un darbības joma

1. Ar šo lēmumu laikposmam no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim izveido Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fondu (turpmāk – "Fonds") kā daļu no vienotas sistēmas, kura ietver arī Lēmumu Nr. 573/2007/EK, Lēmumu Nr. 574/2007/EK un Lēmumu Nr. 575/2007/EK, lai palīdzētu stiprināt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu un solidaritātes principa piemērošanu starp dalībvalstīm.

Šajā lēmumā ir noteikti mērķi, ko palīdz sasniegt Fonds, tā īstenošana, pieejamie finanšu līdzekļi un sadales kritēriji pieejamo finanšu līdzekļu piešķiršanai.

Lēmumā noteikti Fonda pārvaldības noteikumi, tostarp finanšu noteikumi, kā arī pārraudzības un kontroles mehānismi, pamatojoties uz pienākumu sadali starp Komisiju un dalībvalstīm.

2. Tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri atrodas kādas trešās valsts teritorijā un ievēro attiecīgās valsts tiesību aktos noteiktus īpašus pirmsaizbraukšanas pasākumus un/vai noteikumus, tostarp tādus, kas attiecas uz spēju integrēties dalībvalsts sabiedrībā, piemēro šo lēmumu.

3. Šo lēmumu nepiemēro trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri iesnieguši patvēruma pieteikumu, par ko galīgais lēmums vēl nav pieņemts, kuriem ir bēgļa vai papildu aizsardzības statuss vai kuri

var pretendēt uz bēgļa vai papildu aizsardzības statusu saskaņā ar Padomes Direktīvu 2004/83/EK (2004. gada 29. aprīlis) par obligātiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu ⁽¹⁾.

4. Trešās valsts valstspiederīgais ir ikviena persona, kas nav Eiropas Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta izpratnē.

2. pants

Fonda vispārīgais mērķis

1. Fonda vispārīgais mērķis ir atbalstīt dalībvalstu centienus palīdzēt trešo valstu valstspiederīgajiem ar dažādu ekonomisko, sociālo, kultūras, reliģijas, valodas un etnisko izcelsmi izpildīt uzturēšanās noteikumus un atvieglināt viņu integrāciju Eiropas sabiedrībā.

Fonda darbība ir vērsta galvenokārt uz pasākumiem, kas saistīti ar to trešo valstu valstspiederīgo integrāciju, kuri tikko ieradušies.

2. Lai veicinātu 1. punktā minētā mērķa sasniegšanu, Fonds sniegs ieguldījumu trešo valstu valstspiederīgajiem paredzētu valsts integrācijas stratēģiju izstrādē un īstenošanā visos sabiedrības aspektos, jo īpaši ņemot vērā principu, ka integrācija ir divpusējs un dinamisks visu imigrantu un dalībvalsts pamatiedzīvotāju savstarpējas pielāgošanās process.

3. Pēc dalībvalstu vai Komisijas ierosinājuma Fonds sniedz ieguldījumu tehniskās palīdzības finansēšanā.

3. pants

Īpašie mērķi

Fonds sekmē šādu īpašo mērķu sasniegšanu:

- atvieglināt uzņemšanas procedūru izstrādi un īstenošanu saistībā ar un atbalstot trešo valstu valstspiederīgo integrācijas procesu;
- izstrādāt un īstenot to trešo valstu valstspiederīgo integrācijas procesu, kuri tikko ieradušies dalībvalstīs;
- palielināt dalībvalstu spēju izstrādāt, īstenot, uzraudzīt un izvērtēt politiku un pasākumus trešo valstu valstspiederīgo integrācijai;
- veicināt informācijas un labākās pieredzes apmaiņu un sadarbību dalībvalstīs un starp dalībvalstīm saistībā ar politikas jomu un pasākumu izstrādi un īstenošanu trešo valstu valstspiederīgo integrācijai, kā arī šo politikas jomu un pasākumu izvērtēšanai.

⁽¹⁾ OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

4. pants

Atbilstīgas darbības dalībvalstīs

1. Attiecībā uz 3. panta a) punktā noteikto mērķi no Fonda dalībvalstīs atbalsta darbības, ar kurām:

- a) veicina uzņemšanas procedūru izstrādi un īstenošanu dalībvalstīs, *inter alia*, atbalstot apspriešanās procesus ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm un ekspertu konsultācijas vai informācijas apmaiņu par pieejām, kas orientētas uz konkrētu trešo valstu valstspiederīgajiem vai noteiktām trešo valstu valstspiederīgo kategorijām;
- b) padara uzņemšanas procedūru īstenošanu efektīvāku un pieejamāku trešo valstu valstspiederīgajiem, *inter alia*, izmantojot lietotājiem ērtas informācijas un komunikāciju tehnoloģijas, tostarp informēšanas kampaņas un atlases procedūras;
- c) labāk sagatavo trešo valstu valstspiederīgos integrācijai uzņemošajā sabiedrībā, atbalstot pasākumus, kas izcelsmes valstī tiek veikti pirms izceļošanas un kas dod viņiem iespēju apgūt integrācijai vajadzīgās zināšanas un iemaņas, piemēram, profesionālo izglītību, informācijas materiālu izplatīšanu, daudzpusīgus pilsoniskas ievirzes kursus un valodu mācīšanu.

2. Attiecībā uz 3. panta b) punktā noteikto mērķi no Fonda dalībvalstīs atbalsta darbības, ar kurām:

- a) izstrādā programmas un pasākumus, kuru mērķis ir ievadīt tikko ieradušos trešo valstu valstspiederīgos uzņemošajā sabiedrībā un palīdzēt viņiem apgūt svarīgākās zināšanas par uzņemošās sabiedrības valodu, vēsturi, iestādēm, sociāli ekonomiskajām īpatnībām, kultūras dzīvi, galvenajām normām un vērtībām, kā arī papildina šādas esošas programmas un pasākumus;
- b) attīsta un uzlabo šādu programmu un pasākumu kvalitāti vietējā un reģionālā mērogā, īpašu vērību veltot pilsoniskajai ievirzei;
- c) nostiprina šādu programmu un pasākumu spēju sasniegt konkrētas grupas, piemēram, to personu apgādājamās, kurām piemēro uzņemšanas procedūras, bērnus, sievietes, vecāka gadagājuma cilvēkus, analfabētus vai personas ar īpašām vajadzībām;
- d) palielina iespēju pielāgot šādas programmas un pasākumus, jo īpaši – izmantojot nepilna laika kursus, intensīvos kursus, tālmācību un e-mācības vai līdzīgus modeļus, dodot iespēju trešo valstu valstspiederīgajiem piedalīties programmās un pasākumos līdztekus darbam vai studijām;
- e) izstrādā un īsteno šādas programmas vai pasākumus ar īpašiem uzdevumiem sociālā un kultūras jomā saistībā ar

identitātes jautājumiem un kas vērsti uz jauniešiem – trešo valstu valstspiederīgajiem;

- f) izstrādā šādas programmas vai pasākumus, veicinot augsti kvalificētu un kvalificētu trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu un atbalstot viņu integrācijas procesu.

3. Attiecībā uz 3. panta c) un d) punktā noteiktajiem mērķiem no Fonda dalībvalstīs atbalsta darbības, ar kurām:

- a) uzlabo trešo valstu valstspiederīgajiem piekļuvi sabiedriskiem un privātiem pakalpojumiem un precēm, *inter alia*, sniedzot starpniecības pakalpojumus, mutiskas un rakstiskas tulkošanas pakalpojumus un uzlabojot personāla spējas starpkultūru jomā;
- b) izveido ilgspējīgas organizatoriskās struktūras integrācijas un daudzveidības pārzināšanai, veicina ilgstošu un ilgspējīgu līdzdalību pilsoniskā un kultūras dzīvē un izstrādā modeļus sadarbībai starp dažādām ieinteresētajām pusēm, lai dotu iespēju dažāda ranga ierēdņiem ātri iegūt informāciju par pieredzi un praksi citur un, kur un kad tas iespējams, apvienotu resursus;
- c) izveido un īsteno starpkultūru mācību sistēmu, iespēju palielināšanu un daudzveidības pārzināšanu, personāla apmācību valsts un privātajos pakalpojumu sniedzējos uzņēmumos, tostarp mācību iestādēs;
- d) stiprina spēju koordinēt, īstent, uzraudzīt un novērtēt valstu sagatavotās trešo valstu valstspiederīgo integrācijas stratēģijas starp dažādiem valdības līmeņiem un nodaļām;
- e) veicina uzņemšanas procedūru vai 2. punktā minēto programmu un pasākumu novērtēšanu, atbalstot reprezentatīvas aptaujas starp trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri izmantojuši to piedāvātās iespējas, un/vai starp attiecīgajām ieinteresētajām personām, piemēram, uzņēmumiem, nevalstiskām organizācijām un reģionālām vai vietējām iestādēm;
- f) ievieš un īsteno instrumentus informācijas vākšanai un analīzei valsts un reģionālā mērogā par trešo valstu valstspiederīgo dažādu kategoriju vajadzībām, izmantojot platformas apspriedēm ar trešo valstu valstspiederīgajiem un informācijas apmaiņai ieinteresēto pušu starpā, kā arī veicot imigrantu kopienu aptaujas par to, kā labāk apmierināt šīs vajadzības;
- g) sniedz ieguldījumu divpusējos procesos, kuri ir integrācijas politikas pamatā, izveidojot platformas apspriedēm ar trešo valstu valstspiederīgajiem un informācijas apmaiņai ieinteresēto pušu starpā, kā arī platformas dialogam starp dažādu kultūru, ticību un reliģiju kopienām un/vai kopienām un iestādēm, kuras veido politiku un pieņem lēmumus;
- h) izstrādā rādītājus un salīdzinošās novērtēšanas kritērijus panākumu mērīšanai valsts mērogā;

i) izstrādā augstas kvalitātes uzraudzības instrumentus un izvērtējuma shēmas integrācijas politikai un pasākumiem;

j) veicina labvēlīgu attieksmi pret migrāciju uzņemošajās sabiedrībās, kā arī integrācijas pasākumu pieņemšanu, īstenojot izglītojošas kampaņas, jo īpaši masu informācijas līdzekļos.

5. pants

Kopienas darbības

1. Pēc Komisijas ierosmes līdz 7 % no Fonda pieejamajiem līdzekļiem var izmantot, lai finansētu starpvalstu darbības vai Kopienas nozīmes darbības (turpmāk – “Kopienas darbības”) saistībā ar imigrāciju un integrācijas politiku.

2. Lai būtu atbilstīgas finansējumam, Kopienas darbības jo īpaši:

a) veicina Kopienas sadarbību Kopienas tiesību aktu un labas prakses īstenošanā imigrācijas jomā, kā arī labas prakses īstenošanā integrācijas jomā;

b) sekmē starpvalstu sadarbības tīklus un izmēģinājuma projektus, balstoties uz tādām starpvalstu partnerībām starp divu vai vairāk dalībvalstu struktūrām, kuras paredzētas, lai veicinātu inovāciju, atvieglinātu pieredzes un paraugprakses apmaiņu un uzlabotu integrācijas politikas kvalitāti;

c) sekmē starpvalstu informēšanas kampaņas;

d) atbalsta pētījumus, informācijas izplatīšanu un apmaiņu attiecībā uz paraugpraksi un visiem citiem imigrācijas un integrācijas politikas aspektiem, tostarp attiecībā uz jaunāko tehnoloģijas sasniegumu izmantojumu;

e) atbalsta izmēģinājuma projektus un pētījumus, kuros izvērtē iespēju imigrācijas un integrācijas jomā Kopienā izvērst jaunas sadarbības formas un pieņemt jaunus Kopienas tiesību aktus;

f) sekmē dalībvalstīm kopēju statistikas instrumentu, metožu un rādītāju izstrādi un izmantošanu, lai izvērtētu politikas pārmaiņu efektivitāti imigrācijas un integrācijas jomā.

3. Gada darba programmu, kurā nosaka Kopienas darbību prioritātes, pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

II NODAĻA

PALĪDZĪBAS SNIEGŠANAS PRINCIPI

6. pants

Papildināmība, saskaņotība un principu ievērošana

1. Ar Fonda starpniecību sniedz atbalstu, papildinot valstu, reģionu un vietējas darbības, tajās integrējot Kopienas prioritātes.

Konkrēti, lai nodrošinātu Kopienas darbību saskaņotību trešo valstu valstspiederīgo integrācijas jomā, no Fonda finansētajām darbībām ir jābūt konkrētām un jāpapildina ESF un Eiropas Bēgļu fonda finansētās darbības.

2. Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka ar Fonda starpniecību un no dalībvalstīm saņemtā palīdzība konsekventi atbilst Kopienas darbībām, politikas jomām un prioritātēm. Šo konsekveni īpaši norāda 16. pantā minētajā daudzgadu programmā.

3. No Fonda finansētās darbības ir saderīgas ar Līgumu un tiesību aktiem, kas pieņemti saskaņā ar to.

7. pants

Plānošana

1. Fonda mērķus īsteno saskaņā ar daudzgadu plānošanas periodu (no 2007. gada līdz 2013. gadam), veicot starpposma pārskatīšanu saskaņā ar 20. pantu. Daudzgadu plānošanas sistēma ietver prioritātes un procesu pārvaldības, lēmumu pieņemšanas, revīzijas un apstiprināšanas veikšanai.

2. Komisijas apstiprinātās daudzgadu programmas īsteno, izmantojot gada programmas.

8. pants

Pasākumu subsidiaritāte un samērība

1. Īstenojot 17. un 19. pantā minētās daudzgadu un gada programmas ir dalībvalstu pienākums attiecīgā teritoriālā mērogā saskaņā ar katru dalībvalstij raksturīgo iestāžu sistēmu. Minēto pienākumu īsteno saskaņā ar šo lēmumu.

2. Saistībā ar revīzijas noteikumiem Komisijas un dalībvalstu izmantotie līdzekļi ir dažādi atkarībā no Kopienas ieguldījuma apjoma. Tas pats princips attiecas uz izvērtējuma noteikumiem un ziņojumiem par daudzgadu un gada programmām.

9. pants

Budžeta izpildes metodes

1. Fondam piešķirto Kopienas budžetu izpilda saskaņā ar Finanšu regulas 53. panta 1. punkta b) apakšpunktu, izņemot šā lēmuma 5. pantā minētās Kopienas darbības un 14. pantā minēto tehnisko palīdzību. Dalībvalstis un Komisija nodrošina pareizas finanšu pārvaldības principa ievērošanu.

2. Komisija veic pienākumu izpildīt Eiropas Savienības vispārējo budžetu:

- a) pārbaudot, vai dalībvalstīs pastāv pārvaldības un kontroles sistēmas un vai tās darbojas pareizi saskaņā ar 30. pantā aprakstītajām procedūrām;
- b) saskaņā ar 39. un 40. pantu pārtraucot vai apturot visus maksājumus vai to daļu, ja pārvaldības un kontroles sistēmas valstī nedarbojas, un saskaņā ar 43. un 44. pantā aprakstītajām procedūrām piemērojot visas citas vajadzīgās finanšu korekcijas.

10. pants

Partnerība

1. Katra dalībvalsts saskaņā ar spēkā esošiem attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi organizē partnerību ar iestādēm un struktūrām, kas ir iesaistītas daudzgadu programmas īstenošanā vai spēj dot lietderīgu ieguldījumu tās izstrādē saistībā ar attiecīgo dalībvalsti.

Šādas iestādes un struktūras var būt kompetentas reģionālās, vietējās, pilsētu un citas publiskās iestādes, starptautiskās organizācijas un struktūras, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, piemēram, nevalstiskās organizācijas, tostarp migrantu organizācijas, vai sociālie partneri.

Šajās partnerībās iekļauj vismaz īstenošanas iestādes, ko dalībvalstis iecēlušas Eiropas Sociālā fonda finansējuma pārvaldībai, kā arī Eiropas Bēgļu fonda atbildīgo iestādi.

2. Šādu partnerību īsteno, pilnībā ievērojot katras attiecīgās kategorijas partneru attiecīgo organizatorisko, juridisko un finanšu kompetenci.

III NODAĻA

FINANŠU LĪDZEKĻI

11. pants

Līdzekļi kopumā

1. Šā lēmuma īstenošanai paredzētais finansējums laikposmam no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim ir EUR 825 miljoni.

2. Gada apropriācijas piešķir budžeta lēmējinstītūcija atbilstīgi Finanšu shēmai.

3. Komisija provizoriski nosaka gada apropriāciju sadalījumu starp dalībvalstīm saskaņā ar 12. pantā ietvertajiem kritērijiem.

12. pants

Gada līdzekļu sadalījums darbībām, kuru īstenošanai dalībvalstīs var saņemt finansējumu

1. Katra dalībvalsts no Fonda gada apropriācijas saņem noteiktu summu, kas ir EUR 500 000.

Valstīm, kas Eiropas Savienībai pievienosies laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam, šo summu paaugstina līdz EUR 500 000 uz atlikušo laiku no 2007. gada līdz 2013. gadam no tā gada, kas ir pēc to pievienošanās gada.

2. Atlikušos gadā pieejamos līdzekļus dalībvalstīm sadala šādi:

- a) 40 % – proporcionāli dalībvalstīs likumīgi uzturošos trešo valstu valstspiederīgo vidējam kopskaitam iepriekšējos trīs gados; un
- b) 60 % – proporcionāli to trešo valstu valstspiederīgo skaitam, kuri iepriekšējos trijos gados ir ieguvuši dalībvalsts izsniegtu atļauju uzturēties tās teritorijā.

3. Tomēr 2. punkta b) apakšpunktā minētajā aprēķinā neiekļauj šādas personu kategorijas:

- a) sezonas darbiniekus atbilstīgi definīcijai attiecīgās valsts tiesību aktos;
- b) trešo valstu valstspiederīgos, kuri uzņemti sakarā ar studijām, skolēnu apmaiņu, praksi vai stažēšanos, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā saskaņā ar Padomes Direktīvu 2004/114/EK ⁽¹⁾;
- c) trešo valstu valstspiederīgos, kuri uzņemti sakarā ar zinātnisko pētniecību saskaņā ar Padomes Direktīvu 2005/71/EK ⁽²⁾;
- d) trešo valstu valstspiederīgos, kuriem ir atjaunota dalībvalsts izsniegtā atļauja vai veikta statusa maiņa, tostarp trešo valstu valstspiederīgos, kuri ieguvuši pastāvīgā iedzīvotāja statusu saskaņā ar Direktīvu 2003/109/EK.

4. Atsauces dati ir jaunākie statistikas dati, ko Komisija (*Eurostat*) ieguvusi saskaņā ar datiem, kurus dalībvalstis iesniegušas atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.

Ja dalībvalstis Komisijai (*Eurostat*) nav devušas attiecīgus statistikas datus, tās pēc iespējas drīz nodrošina provizoriskus datus.

⁽¹⁾ OV L 375, 23.12.2004., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 289, 3.11.2005., 15. lpp.

Pirms tādu datus pieņemt kā atsaucē skaitļus, Komisija (*Eurostat*) saskaņā ar parasto darba kārtību izvērtē statistikas informācijas kvalitāti, salīdzināmību un pilnīgumu. Pēc Komisijas (*Eurostat*) lūguma dalībvalstis tai sniedz visu vajadzīgo informāciju, lai veiktu izvērtējumu.

13. pants

Finansēšanas struktūra

1. Maksājumus ar Fonda starpniecību veic kā subsīdijas.
2. Fonda atbalstītas darbības līdzfinansē no publiskiem vai privātiem avotiem, tās ir bezpeļņas darbības, un tām nevar saņemt finansējumu no citiem avotiem, kurus finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta.
3. Fonda apropriācijas papildina valsts izdevumus vai līdzvērtīgus izdevumus, ko dalībvalstis piešķir pasākumiem, uz ko attiecas šis lēmums.
4. Kopienas ieguldījums atbalstītiem projektiem par darbībām, ko dalībvalstis īsteno saskaņā ar 4. pantu, nepārsniedz 50 % no katras darbības kopējām izmaksām.

Šo apjomu var palielināt līdz 75 % projektiem, ar ko risina konkrētus prioritārus jautājumus, kuri ir noteikti stratēģiskajās pamatnostādņēs, kā paredzēts 16. pantā.

Kopienas ieguldījumu palielina līdz 75 % dalībvalstīs, uz ko attiecas Kohēzijas fonds.

5. Īstenojot attiecīgo valstu programmas, kā izklāstīts IV nodaļā, dalībvalstis atlasa projektus finansēšanai, pamatojoties uz šādiem minimuma kritērijiem:

- a) stāvoklis un vajadzības attiecīgajā dalībvalstī;
 - b) izmaksu rentabilitāte, *inter alia*, ņemot vērā to personu skaitu, uz kurām attiecas projekts;
 - c) pieredze, kompetence, uzticamība un finansiālais ieguldījums, ko nodrošina organizācija, kura pieprasa finansējumu, un visas partnerorganizācijas;
 - d) tas, ciktāl projekts papildina citas darbības, ko finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai kā daļu no attiecīgo valstu programmām.
6. Parasti Kopienas finanšu atbalstu darbībām, ko atbalsta ar Fonda starpniecību, piešķir uz laiku līdz trim gadiem, un par tām regulāri sniedz progresa ziņojumus.

14. pants

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas ierosmes

1. Pēc Komisijas ierosmes un/vai Komisijas vārdā, nepārsniedzot maksimālo apjomu – EUR 500 000 no Fonda gada apropriācijām, Fonds var finansēt sagatavošanas pasākumus, pārraudzības, administratīvas un tehniskas palīdzības pasākumus, kā arī izvērtēšanas, revīzijas un pārbaudes pasākumus, kas jāveic, lai īstenotu šo lēmumu.
2. Šie pasākumi ir:
 - a) pētījumi, izvērtējumi, ekspertu ziņojumi un statistikas dati – arī vispārēji –, kas attiecas uz Fonda darbību;
 - b) dalībvalstīm, tiešajiem atbalsta saņēmējiem un plašai sabiedrībai paredzēti informācijas pasākumi, arī informēšanas kampaņas un kopīga datubāze par projektiem, ko finansē no Fonda līdzekļiem;
 - c) datorizētu sistēmu uzstādīšana, izmantojums un to savienojumi savā starpā – pārvaldības, pārraudzības, pārbaudīšanas un izvērtējuma vajadzībām;
 - d) vienotas izvērtējuma un pārraudzības sistēmas, kā arī rādītāju sistēmas izstrāde, vajadzības gadījumā ņemot vērā attiecīgo valstu rādītājus;
 - e) izvērtējuma metožu uzlabojumi un informācijas apmaiņa par šajā jomā pastāvošo praksi;
 - f) saskaņā ar V nodaļu dalībvalstu norīkotu iestāžu informācijas un apmācību pasākumi, kas papildina dalībvalstu centienus dot norādes savām iestādēm saskaņā ar 30. panta 2. punktu.

15. pants

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu ierosmes

1. Pēc attiecīgās dalībvalsts ierosmes Fonds katrai gada programmai var finansēt sagatavošanas, kā arī pārvaldības, pārraudzības, izvērtēšanas, informēšanas un kontroles pasākumus, kā arī Fonda īstenošanas administratīvo resursu stiprināšanas pasākumus.
2. Attiecībā uz katru gada programmu tehniskajai palīdzībai atvēlētā summa nevar pārsniegt:
 - a) laikposmā no 2007. gada līdz 2010. gadam – 7 % no dalībvalstij piešķirtās līdzfinansējuma kopsummas, pieskaitot EUR 30 000; un
 - b) laikposmā no 2011. gada līdz 2013. gadam – 4 % no dalībvalstij gadā piešķirtās līdzfinansējuma kopsummas, pieskaitot EUR 30 000.

IV NODAĻA

PLĀNOŠANA

16. pants

Stratēģisko pamatnostādņu pieņemšana

1. Nosakot Fonda veicamo pasākumu struktūru, Komisija pieņem stratēģiskas pamatnostādnes, ņemot vērā panākumus, kas gūti, izstrādājot un īstenojot Kopienas tiesību aktus imigrācijas jomā un citās jomās, kas saistītas ar trešo valstu valstspiederīgo integrāciju, kā arī Fonda finanšu līdzekļu provizorisko sadalījumu attiecīgajam laikam.
2. Pamatnostādnēs katra Fonda mērķa sakarā jo īpaši ņem vērā Kopienas prioritātes, veicinot Kopējo pamatprincipu īstenošanu.
3. Komisija līdz 2007. gada 31. jūlijam pieņem stratēģiskās pamatnostādnes, kas attiecas uz daudzgadu plānošanas periodu.
4. Stratēģiskās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

17. pants

Valstu daudzgadu programmu sagatavošana un apstiprināšana

1. Katra dalībvalsts, pamatojoties uz 16. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm, ierosina daudzgadu programmas projektu, kurā ir šādi elementi:
 - a) apraksts par to, kāds stāvoklis ir dalībvalstī sakarā ar valstu integrācijas stratēģiju īstenošanu, ņemot vērā Kopējos pamatprincipus, kā arī sakarā ar valstu uzņemšanas un ievada programmu izstrādi un īstenošanu, ja tādas ir;
 - b) attiecīgās dalībvalsts vajadzību analīze attiecībā uz valsts integrācijas stratēģiju un, ja tādas pieejamas, uzņemšanas un ievada programmām, kā arī norādes par darbības mērķiem, kas izvirzīti minēto vajadzību nodrošināšanai daudzgadu programmas periodā;
 - c) minēto mērķu sasniegšanai paredzētās attiecīgās stratēģijas izklāsts, precizējot to sasniegšanai definētās prioritātes, kā arī minēto prioritāšu īstenošanai paredzēto darbību apraksts;
 - d) norāde, vai minētā stratēģija ir saderīga ar citiem reģionālajiem, valsts un Kopienas instrumentiem;
 - e) informācija par prioritātēm un konkrētiem to mērķiem. Mērķus izsaka skaitliskā izteiksmē, izmantojot ierobežotu rādītāju skaitu un ņemot vērā proporcionalitātes principu.

Rādītājiem jābūt tādiem, lai gūtos panākumus varētu mērīt, tos salīdzinot ar sākotnējo stāvokli, kā arī prioritāšu īstenošanai noteikto mērķu efektivitāti;

- f) apraksts par pieeju, kas izvēlēta, lai īstenotu 10. pantā minēto partnerības principu;
- g) projekts finansēšanas plānam, kurā katrai prioritātei un katrai gada programmai norādīts finanšu ieguldījums, ko ierosināts piešķirt no Fonda, kā arī publiskā vai privātā līdzfinansējuma kopsumma;
- h) apraksts par pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu darbību papildināmību ar darbībām, kuras finansē no ESF;
- i) noteikumi, kas pieņemti, nodrošinot daudzgadu programmas publiskošanu.

2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai daudzgadu programmu projektus vēlākais četrus mēnešus pēc tam, kad Komisija ir darījusi zināmas stratēģiskās pamatnostādnes attiecīgajam laikposmam.

3. Lai apstiprinātu daudzgadu programmas projektu, Komisija izskata:

- a) daudzgadu programmas projekta atbilstību Fonda mērķiem un 16. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm;
- b) daudzgadu programmas projektā paredzēto darbību atbilstību, ņemot vērā ierosināto stratēģiju;
- c) to, vai pārvaldības un kontroles mehānismi, ko dalībvalstis izstrādājušas Fonda pasākumu īstenošanai, atbilst šim lēmumam;
- d) daudzgadu programmas projekta atbilstību Kopienas tiesību aktiem, un jo īpaši tiem Kopienas tiesību aktiem, kuru mērķis ir nodrošināt personu brīvu pārvietošanos, līdz ar papildpasākumiem, kas ir tieši saistīti ar ārējo robežu kontroli, patvērumu un imigrāciju.

4. Ja Komisija uzskata, ka daudzgadu programmas projekts nav konsekvents stratēģisko pamatnostādņu ziņā vai neatbilst šā lēmuma noteikumiem par pārvaldības un kontroles sistēmām vai Kopienas tiesību aktiem, tā aicina attiecīgo dalībvalsti sniegt visu vajadzīgo papildinformāciju un vajadzības gadījumā attiecīgi pārskatīt daudzgadu programmas projektu.

5. Komisija katru daudzgadu programmu apstiprina trīs mēnešos pēc tam, kad tā ir oficiāli iesniegta saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

18. pants

Daudzgažu programmu pārskatīšana

1. Pēc attiecīgās dalībvalsts vai Komisijas ierosmes daudzgažu programmu atkārtoti izskata un vajadzības gadījumā pārskata atlikušajam programmas laikam, lai vairāk vai citādi ņemtu vērā Kopienas prioritātes. Daudzgažu programmas var atkārtoti izskatīt, arī ņemot vērā izvērtējumu rezultātus un/vai atkarībā no īstenošanas grūtībām.

2. Lēmumu, ar ko apstiprina daudzgažu programmas pārskatīšanu, Komisija pieņem cik iespējams drīz pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts oficiāli iesniegusi attiecīgu lūgumu. Daudzgažu programmas pārskata saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

19. pants

Gada programmas

1. Komisijas apstiprināto daudzgažu programmu īsteno, izmantojot gada programmas.

2. Komisija katru gadu līdz 1. jūlijam nodrošina dalībvalstīm aplēsi par summām, ko nākamajā gadā paredzēts tām piešķirt no kopējām ikgadējā budžeta procedūrā piešķirtajām apropriācijām un ko aprēķina, kā paredzēts 12. pantā.

3. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. novembrim iesniedz Komisijai nākamā gada programmas projektu, kurš sagatavots saskaņā ar daudzgažu programmu un kurā ir šādi elementi:

- a) vispārīgi noteikumi, kā atlasīt projektus, ko finansēt saskaņā ar gada programmu;
- b) to darbību apraksts, kuras paredzēts atbalstīt saskaņā ar gada programmu;
- c) ierosinātais Fonda finansiālā atbalsta sadalījums dažādām programmas darbībām un norāde par gada programmas īstenošanas nolūkā pieprasīto summu tehniskās palīdzības izdevumu segšanai saskaņā ar 15. pantu.

4. Izskatot kādas dalībvalsts gada programmas projektu, Komisija ņem vērā saskaņā ar budžeta procedūru Fondam piešķirto apropriāciju galīgo summu.

Pēc tam, kad gada programmas projekts ir oficiāli iesniegts, Komisija viena mēneša laikā informē attiecīgo dalībvalsti, vai projektu var pieņemt. Ja gada programmas projekts neatbilst daudzgažu programmai, Komisija aicina minēto dalībvalsti iesniegt visu vajadzīgo informāciju un vajadzības gadījumā attiecīgi pārskatīt gada programmas projektu.

Komisija līdz attiecīgā gada 1. martam pieņem lēmumu par finansēšanu, apstiprinot gada programmu. Lēmumā norāda

attiecīgajai dalībvalstij piešķirto summu un termiņu, kādā var saņemt finansējumu par izdevumiem.

20. pants

Daudzgažu programmas starpposma pārskatīšana

1. Komisija pārskata stratēģiskās pamatnostādnes un vajadzības gadījumā līdz 2010. gada 31. martam pieņem pārskatītas stratēģiskās pamatnostādnes laikposmam no 2011. gada līdz 2013. gadam.

2. Ja pārskatītās stratēģiskās pamatnostādnes pieņem, katra dalībvalsts atkārtoti izskata savu daudzgažu programmu un vajadzības gadījumā to pārskata.

3. Noteikumi, kas minēti 17. pantā par valstu daudzgažu programmu sagatavošanu un pieņemšanu, *mutatis mutandis* attiecas uz minēto pārskatīto daudzgažu programmu sagatavošanu un pieņemšanu.

4. Pārskatītās stratēģiskās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

V NODAĻA

PĀRVALDĪBAS UN KONTROLES SISTĒMAS

21. pants

Īstenošana

Komisija atbild par šā lēmuma īstenošanu un pēc vajadzības pieņem tā īstenošanas noteikumus.

22. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmu pamatprincipi

Dalībvalstu izstrādātās daudzgažu programmu pārvaldības un kontroles sistēmas nodrošina:

- a) skaidri noteiktas attiecīgo pārvaldības un kontroles struktūru funkcijas, kā arī funkciju sadalījumu katrā struktūrā;
- b) funkciju nošķiruma principa ievērošanu gan tādās struktūrās, gan starp tām;
- c) katrai struktūrai vai struktūrvienībai pietiekamus līdzekļus, lai īstenotu uzticētās funkcijas visā no Fonda līdzfinansēto darbību īstenošanas laikā;
- d) procedūras, kā nodrošināt, lai gada programmās deklarētos izdevumus veiktu pareizi un likumīgi;
- e) uzticamas datorizētas sistēmas grāmatvedībai, pārraudzībai un finanšu pārskatu sniegšanai;
- f) pārskatu sniegšanas un pārraudzības sistēmas, ja atbildīgā struktūra pienākumu izpildi uztic citai struktūrai;

- g) procedūru rokasgrāmatas par veicamajām funkcijām;
- h) mehānismus, kā veikt sistēmas darbības revīziju;
- i) sistēmas un procedūras, kas nodrošina pienācīgas revīzijas liecības;
- j) procedūras, lai ziņotu par nelikumībām un tās pārraudzītu, kā arī lai atgūtu nepamatoti izmaksātas summas.

23. pants

Iestāžu norīkošana

1. Daudzgažu programmas un gada programmu īstenošanai dalībvalsts norīko:

- a) atbildīgo iestādi: funkcionālu dalībvalsts struktūru, attiecīgās valsts iestādi vai struktūru, ko norīko dalībvalsts vai kas ir dalībvalsts privāttiesību subjekts ar uzdevumu sniegt sabiedriskus pakalpojumus, kura atbild par Fonda atbalstīto daudzgažu programmas un gada programmu pārvaldību un kuras pārziņā ir visa saziņa ar Komisiju;
- b) sertifikācijas iestādi: attiecīgās valsts iestādi vai struktūru, vai personu, kas darbojas kā tāda struktūra vai iestāde, ko norīko dalībvalsts, lai apstiprinātu izdevumu deklarācijas pirms to nosūtīšanas Komisijai;
- c) revīzijas iestādi: valsts iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no dalībvalsts norīkotās atbildīgās iestādes un sertifikācijas iestādes un kas atbild par pārvaldības un kontroles sistēmas darbības efektivitātes pārbaudi;
- d) vajadzības gadījumā – deleģēto iestādi.

2. Dalībvalsts pieņem noteikumus, ar ko reglamentē savas attiecības ar 1. punktā minētajām iestādēm, kā arī šo iestāžu attiecības ar Komisiju.

3. Ievērojot 22. panta b) punktu, dažas vai visas šā panta 1. punktā minētās iestādes var atrasties vienā un tajā pašā struktūrā.

4. Noteikumus 24. līdz 28. panta īstenošanai Komisija pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

24. pants

Atbildīgā iestāde

1. Atbildīgā iestāde atbilst turpmāk norādītajam nosacījumam. Atbildīgā iestāde:

- a) ir juridiska persona, izņemot gadījumus, ja tā ir funkcionāla dalībvalsts struktūra;

b) ir ar infrastruktūru, kas vajadzīga, lai viegli nodrošinātu saziņu ar plašu lietotāju loku, kā arī ar citu dalībvalstu atbildīgajām iestādēm un ar Komisiju;

c) darbojas administratīvā vidē, kas tai ļauj pareizi veikt uzdevumus un izvairīties no jebkādiem interešu konfliktiem;

d) spēj piemērot Kopienas līdzekļu pārvaldības noteikumus;

e) ir ar finanšu un pārvaldības spēju, kura ir samērojama ar Kopienas līdzekļu apjomu, kas tai būs jāpārvalda;

f) ir nodrošināta ar personālu, kam ir atbilstīgas profesionālās kvalifikācijas un valodu prasme administratīvam darbam starptautiskā vidē.

2. Dalībvalsts atbildīgajai iestādei nodrošina pietiekamu finansējumu, lai tā varētu visu laiku no 2007. gada līdz 2013. gadam pienācīgi un nepārtraukti veikt uzticētos pienākumus.

3. Komisija var palīdzēt dalībvalstīm veikt darbinieku apmācību, jo īpaši attiecībā uz V līdz IX nodaļas pareizu piemērošanu.

25. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumi

1. Atbildīgā iestāde atbild par daudzgažu programmas pārvaldību un īstenošanu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu.

Atbildīgā iestāde jo īpaši:

- a) apspriežas ar partneriem saskaņā ar 10. pantu;
- b) iesniedz Komisijai projektus daudzgažu un gada programmām, kā minēts 17. un 19. pantā;
- c) izveido mehānismu sadarbībai ar dalībvalstu norīkotajām pārvaldības iestādēm ESF un Eiropas Bēgļu fonda darbību īstenošanai;
- d) organizē un publicē paziņojumus par konkursiem un, vajadzības gadījumā, uzaicinājumus iesniegt piedāvājumus;
- e) organizē projektu atlasi līdzfinansēšanai no Fonda saskaņā ar 13. panta 5. punktā izklāstītajiem kritērijiem;
- f) saņem maksājumus no Komisijas un veic maksājumus tiešajiem atbalsta saņēmējiem;
- g) nodrošina Fonda līdzfinansējuma saderību un papildināmību ar līdzfinansējumu no citiem valstu un Kopienas finanšu instrumentiem;

- h) pārrauga līdzfinansēto preču un pakalpojumu nodrošināšanu un pārliecinās par to, vai par darbībām deklarētie izdevumi faktiski ir radušies un atbilst Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem;
- i) nodrošina, ka ir datorizēta sistēma, lai reģistrētu un glabātu grāmatvedības datus par katru saskaņā ar gada programmu veiktu darbību un lai vāktu īstenošanas datus, kas vajadzīgi finanšu pārvaldībai, pārraudzībai, kontrolei un izvērtēšanai;
- j) nodrošina, ka tiešie atbalsta saņēmēji un citas struktūras, kas ir iesaistītas ar Fonda starpniecību līdzfinansētu darbību īstenošanā, uztur vai nu atsevišķu grāmatvedības sistēmu, vai arī attiecīgu grāmatvedības kodu visiem ar darbību saistītajiem darījumiem, neskarot attiecīgo valstu noteikumus par grāmatvedību;
- k) nodrošina, ka 47. pantā minētās Fonda izvērtēšanas veic 48. panta 2. punktā noteiktajos termiņos un ka tās atbilst kvalitātes standartiem, par ko Komisija vienojusies ar attiecīgo dalībvalsti;
- l) izstrādā procedūras, nodrošinot, ka visi dokumenti attiecībā uz izdevumiem un revīzijām, kas vajadzīgi pietiekamu revīzijas liecību nodrošināšanai, tiek glabāti saskaņā ar 41. pantā minētajām prasībām;
- m) nodrošina, ka revīzijas iestāde 28. panta 1. punktā noteikto revīziju veikšanai saņem visu vajadzīgo informāciju par izmantotajām pārvaldības procedūrām un projektiem, ko līdzfinansē no Fonda;
- n) nodrošina, ka sertifikācijas iestāde apstiprināšanas nolūkā ir saņēmusi visu vajadzīgo informāciju par izdevumu sakarā veiktajām procedūrām un pārbaudēm;
- o) sagatavo un iesniedz Komisijai progresa ziņojumu un noslēguma ziņojumu par gada programmu īstenošanu, sertifikācijas iestādes apstiprinātas izdevumu deklarācijas un maksājumu pieprasījumus vai, vajadzības gadījumā, atlīdzināšanas deklarācijas;
- p) veic informēšanas un konsultāciju darbības, kā arī izplata atbalstīto darbību rezultātus;
- q) sadarbojas ar Komisiju un pārējo dalībvalstu atbildīgajām iestādēm;
- r) pārbauda to, kā tiešie atbalsta saņēmēji īsteno 31. panta 6. punktā minētās pamatnostādnes.

2. Pārvaldības darbības, ko, īstenojot projektus, dalībvalstīs veic atbildīgās iestādes, var finansēt saskaņā ar 15. pantā minētajiem tehniskās palīdzības mehānismiem.

26. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumu deleģēšana

1. Ja visus atbildīgās iestādes uzdevumus vai to daļu deleģē kādai deleģētai iestādei, atbildīgā iestāde nosaka deleģēto uzdevumu apjomu un sīki izstrādā procedūras, lai veiktu deleģētos uzdevumus, ievērojot 24. pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pie minētajām procedūrām pieder atbildīgās iestādes regulāra informēšana par to, cik efektīvi tiek pildīti deleģētie uzdevumi, un izmantoto līdzekļu apraksts.

27. pants

Sertifikācijas iestāde

1. Sertifikācijas iestāde:
 - a) apstiprina, ka:
 - i) izdevumu deklarācija ir precīza, tā ir sagatavota, izmantojot uzticamas grāmatvedības sistēmas, un tajā ir izmantoti pārbaudāmi apliecinājuma dokumenti;
 - ii) deklarētie izdevumi atbilst spēkā esošajiem Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem un ir radušies saistībā ar darbībām, kas izraudzītas saskaņā ar programmai piemērojamiem kritērijiem, ievērojot Kopienas un attiecīgās valsts noteikumus;
 - b) apstiprināšanas nolūkā pārliecinās, ka no atbildīgās iestādes ir saņemta vajadzīgā informācija par procedūrām un par veiktajām pārbaudēm attiecībā uz izdevumu deklarācijās uzrādītajiem izdevumiem;
 - c) apstiprināšanas nolūkā ņem vērā visu revīzijas iestādes vai tās uzdevumā veikto revīziju rezultātus;
 - d) datorizēti glabā Komisijai deklarēto izdevumu grāmatvedības datus;
 - e) pārliecinās par tāda Kopienas finansējuma atgūšanu, kas saistībā ar konstatētajiem pārkāpumiem ir atzīts par nepamatoti izmaksātu, attiecīgā gadījumā piedzenot procentus;
 - f) uzskaita atgūstamās summas un Eiropas Savienības vispārējā budžetā atgūtās summas, ja iespējams, tās atskaitot no nākamajiem deklarētajiem izdevumiem.
2. Sertifikācijas iestādes darbības saistībā ar dalībvalstīs īstenojamiem projektiem var finansēt saskaņā ar 15. pantā minētajiem tehniskās palīdzības mehānismiem, ja ir ievērotas šīs iestādes prerogātas, kā norādīts 23. pantā.

28. pants

Revīzijas iestāde

1. Revīzijas iestāde:
 - a) nodrošina revīzijas, lai pārbaudītu, cik efektīvi darbojas pārvaldības un kontroles sistēmas;
 - b) nodrošina, lai darbību revīzija, pārbaudot deklarētos izdevumus, notiktu ar attiecīgu izlasi; izlasē aptver vismaz 10 % no kopējiem izdevumiem, par ko var saņemt katras gada programmas finansējumu;
 - c) sešos mēnešos pēc daudzgadu programmas apstiprināšanas Komisijai iesniedz revīzijas stratēģiju par struktūrām, kas veiks a) un b) apakšpunktā minētās revīzijas, nodrošinot ar Fonda starpniecību piešķirtā līdzfinansējuma galveno saņēmēju dokumentu revīziju un to, ka programmas laikā revīzijas notiek regulāros intervālos.
2. Ja saskaņā ar šo lēmumu norīkotā revīzijas iestāde ir norīkotā revīzijas iestāde arī atbilstīgi Lēmumiem Nr. 573/2007/EK, Nr. 574/2007/EK un Nr. 575/2007/EK vai ja diviem vai vairāk fondiem piemēro vienādas sistēmas, var iesniegt vienu, apvienotu 1. punkta c) apakšpunktā minēto revīzijas stratēģiju.
3. Par katru gada programmu revīzijas iestāde sagatavo ziņojumu, kurā ir:
 - a) gada revīzijas ziņojums, kurā izklāstīti fakti, kas konstatēti, īstenojot revīziju stratēģiju veiktajās gada programmas revīzijās, un ziņots par visiem programmas pārvaldības un kontroles sistēmās konstatētajiem trūkumiem;
 - b) atzinums, pamatojoties uz revīzijas iestādes vārdā veiktajām kontrolēm un revīzijām, vai pārvaldības un kontroles sistēmu darbība rada pietiekamu pārliecību, ka Komisijai iesniegtās izdevumu deklarācijas ir pareizas un veiktās darbības ir likumīgas un pareizas;
 - c) deklarācija, kurā izvērtēts noslēguma maksājuma pieprasījuma un atlīdzināšanas deklarācijas pamatojums un attiecīgo izdevumu likumība un pareizība.
4. Revīzijas iestāde nodrošina, ka revīziju veic, ņemot vērā starptautiski atzītus revīzijas standartus.
5. Dalībvalstīs īstenotu projektu revīzijas var finansēt saskaņā ar 15. pantā minētajiem tehniskās palīdzības mehānismiem, ja ir ievērotas revīzijas iestādes prerogatīvas, kā norādīts 23. pantā.

VI NODAĻA

PIENĀKUMI UN KONTROLE

29. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis atbild par daudzgadu un gada programmu pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par veikto darījumu likumību un pareizību.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgās iestādes un visas deleģētās iestādes, sertifikācijas iestādes, revīzijas iestādes un visas citas attiecīgās struktūras saņemtu pareizus norādījumus par 22. līdz 28. pantā minēto pārvaldības un kontroles sistēmu izveidi, lai nodrošinātu Kopienas finansējuma efektīvu un pareizu izmantojumu.
3. Dalībvalstis novērš, atklāj un labo pārkāpumus. Dalībvalstis par tiem ziņo Komisijai un informē to par administratīvo procedūru un tiesvedības gaitu.

Ja nevar atgūt tiešajam atbalsta saņēmējam nepamatoti izmaksātās summas, attiecīgās dalībvalsts pienākums ir atmaksāt zaudētās summas Eiropas Savienības vispārējā budžetā, ja konstatē, ka zaudējumi ir radušies dalībvalsts vainas vai nolaidības dēļ.
4. Dalībvalstis ir primāri atbildīgas par darbību finanšu kontroli, un tās nodrošina, ka pārvaldības un kontroles sistēmas tiek izmantotas un revīzijas veiktas tā, lai nodrošinātu Kopienas līdzekļu pareizu un efektīvu izmantojumu. Tās Komisijai iesniedz šo sistēmu aprakstu.
5. Sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 4. punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

30. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmas

1. Pirms Komisija saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru apstiprina daudzgadu programmu, dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 22. līdz 28. pantu ir izveidotas pārvaldības un kontroles sistēmas. Tās atbild par to, lai sistēmas darbotos efektīvi visu programmas laiku.
2. Līdz ar katru daudzgadu programmas projektu dalībvalstis Komisijai iesniedz atbildīgo iestāžu, deleģēto iestāžu un sertifikācijas iestāžu organizācijas un procedūru aprakstu, kā arī aprakstu par iekšējām revīzijas sistēmām minētajās iestādēs un struktūrās, revīzijas iestādē, kā arī visās citās struktūrās, kas veic revīzijas tās vārdā.
3. Komisija šā noteikuma piemērojumu pārskata, gatavojoties ziņojumam par laikposmu no 2007. gada līdz 2013. gadam, kā paredzēts 48. panta 3. punktā.

31. pants

Komisijas pienākumi

1. Komisija saskaņā ar 30. pantā paredzēto procedūru pārliecinās, ka dalībvalstis ir izveidojušas pārvaldības un kontroles sistēmas, ievērojot 22. līdz 28. pantu, un – balstoties uz revīzijas gada ziņojumiem un pašas Komisijas veiktām revīzijām – par to, ka plānošanas periodā sistēmas darbojas efektīvi.

2. Neskarot dalībvalstu veiktās revīzijas, Komisijas ierēdņi vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt pārbaudes uz vietas, pārliecinoties par to, cik efektīvi darbojas pārvaldības un kontroles sistēmas, un revīzija var aptvert arī gada programmās iekļautu darbību revīzijas, par to paziņojot vismaz trīs darbadienas iepriekš. Tādās revīzijās var piedalīties attiecīgās dalībvalsts ierēdņi vai pilnvaroti pārstāvji.

3. Komisija var prasīt, lai dalībvalsts veic pārbaudes uz vietas nolūkā pārliecināties par to, vai sistēmas darbojas pareizi, vai arī par viena vai vairāku darījumu pareizību. Šādās pārbaudēs var piedalīties Komisijas ierēdņi vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

4. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina, ka par Fonda atbalstītajām darbībām sniedz attiecīgu informāciju, tās pietiekami publisko un tām nodrošina turpmākas darbības.

5. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina darbību konsekvenci un papildināmību ar citām attiecīgām Kopienas politikas jomām, instrumentiem un ierosmēm.

6. Komisija izstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu saskaņā ar šo lēmumu piešķirtā finansējuma pārskatāmību.

32. pants

Sadarbība ar dalībvalstu revīzijas iestādēm

1. Komisija sadarbojas ar revīzijas iestādēm, koordinējot to attiecīgos revīzijas plānus un metodes, un tūlīt paziņo veikto pārvaldības un kontroles sistēmu revīziju rezultātus, lai pēc iespējas efektīvi izmantotu kontroles resursus un izvairītos no darbu nevajadzīgas dublēšanās.

Komisija vēlākais trīs mēnešos pēc saņemšanas dara zināmus apsvērumus par revīzijas stratēģiju, kas iesniegta saskaņā ar 28. pantu.

2. Izstrādājot savu revīzijas stratēģiju, Komisija apzina tās gada programmas, ko uzskata par pietiekamām, pamatojoties uz esošajām zināšanām par pārvaldības un kontroles sistēmām.

Attiecībā uz minētajām programmām Komisija var secināt, ka tā var pamatā paļauties uz dalībvalstu sniegtajiem revīziju datiem un ka tā veiks pati savas pārbaudes uz vietas vienīgi tad, ja ir pierādījumi, kas norāda uz sistēmu nepilnībām.

VII NODAĻA

FINANŠU PĀRVALDĪBA

33. pants

Atbilstība – izdevumu deklarācijas

1. Visās izdevumu deklarācijās norāda, par kādu summu tiešajiem atbalsta saņēmējiem radušies izdevumi, īstenojot darbības, un atbilstošo finansējumu no publiskiem vai privātiem līdzekļiem.

2. Izdevumi atbilst tiešo atbalsta saņēmēju veiktajiem maksājumiem. Tos pamato ar samaksātiem rēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem, kam ir līdzvērtīgs pierādījuma spēks.

3. Izdevumus var uzskatīt par atbilstīgiem atbalstam no Fonda vienīgi tad, ja tie ir faktiski veikti agrākais tā gada 1. janvārī, kurš norādīts finansēšanas lēmumā, ar ko apstiprina gada programmu, kā minēts 19. panta 4. punkta trešajā daļā. Līdzfinansētas darbības nedrīkst būt pabeigtas pirms atbilstības sākuma dienas.

Izņēmuma kārtā laikposmu, kādā izdevumi ir atbilstīgi, nosaka kā trīs gadus attiecībā uz izdevumiem, īstenojot darbības, ko atbalsta saskaņā ar 2007. gada programmām.

4. Noteikumus par izmaksu atbilstību attiecībā uz dalībvalstīs īstenotajām darbībām, kurām piešķirts Fonda līdzfinansējums saskaņā ar 4. pantu, pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

34. pants

Tiešo atbalsta saņēmēju saņemto maksājumu pilnīgums

Dalībvalstis pārliecinās, vai atbildīgā iestāde nodrošina, lai tiešie atbalsta saņēmēji cik iespējams drīz no valsts līdzekļiem saņemtu visu atbalsta summu. No tiešajiem atbalsta saņēmējiem paredzētajām summām neatvelk vai neietur nekādas summas vai konkrētus īpašus maksājumus, vai citus līdzvērtīgus maksājumus, kas tās samazinātu, ar noteikumu, ka tiešie atbalsta saņēmēji atbilst visām prasībām attiecībā uz tiesībām saņemt finansējumu par darbībām un izdevumiem.

35. pants

Euro izmantošana

1. Summas, kas norādītas dalībvalstu daudzgadu un gada programmu projektos, kā minēts, attiecīgi, 17. un 19. pantā, apstiprinātās izdevumu deklarācijās, 25. panta 1. punkta o) apakšpunktā minētajos maksājumu pieprasījumos, kā arī izdevumos, kas norādīti 37. panta 4. punktā minētajā progresa ziņojumā par gada programmas īstenošanu un 49. pantā minētajā noslēguma ziņojumā par gada programmas īstenošanu, denominē euro.

2. Komisijas lēmumus par finansēšanu, ar ko apstiprina 19. panta 4. punkta trešajā daļā minētās dalībvalstu gada programmas, Komisijas saistības un Komisijas maksājumus denominē un veic euro.

3. Dalībvalstis, kas maksājuma pieprasījuma dienā nav pieņēmušas euro par savu valūtu, savas valsts valūtā veikto izdevumu summas konvertē euro. Summas konvertē euro, izmantojot Komisijas vienreiz mēnesī noteikto norēķinu maiņas kursu tajā mēnesī, kad izdevumus iegrāmato attiecīgās programmas atbildīgā iestāde. Šo maiņas kursu Komisija katru mēnesi publicē elektroniski.

4. Kad euro kļūst par kādas dalībvalsts valūtu, 3. punktā izklāstīto konvertēšanas procedūru turpina piemērot visiem izdevumiem, ko sertifikācijas iestāde ir iegrāmatojusi pirms dienas, kad stājās spēkā attiecīgās valsts valūtas un euro fiksētais maiņas kurss.

36. pants

Saistības

Kopienas budžeta saistības nosaka ik gadu, balstoties uz Komisijas finansējuma lēmumu, ar ko apstiprina 19. panta 4. punkta trešajā daļā minēto gada programmu.

37. pants

Maksājumi – avansa maksājumi

1. Komisija maksājumus ar Fonda starpniecību veic saskaņā ar budžeta saistību apropriācijām.

2. Maksājumus veic kā avansa maksājumus un noslēguma maksājumu. Tos pārskaita dalībvalsts norīkotajai atbildīgajai iestādei.

3. Pirmo avansa maksājumu, kas ir 50 % no summas, kura piešķirta ar finansēšanas lēmumu, ar ko apstiprina gada programmu, dalībvalstij pārskaita sešdesmit dienās pēc minētā lēmuma pieņemšanas.

4. Otrā avansa maksājumu veic vēlākais trīs mēnešus pēc tam, kad Komisija divos mēnešos pēc dalībvalsts maksājuma pieprasījuma oficiālas iesniegšanas ir apstiprinājusi progresa ziņojumu par gada programmas īstenošanu un apstiprinātu izdevumu deklarāciju, kas sagatavota saskaņā ar 27. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 33. pantu un kas aptver vismaz 60 % no pirmā maksājuma summas.

Komisijas veiktā otrā avansa maksājuma summa nav lielāka par 50 % no summas, kas piešķirta ar finansēšanas lēmumu, ar kuru apstiprina gada programmu, un, jebkurā gadījumā, ja dalībvalsts no saviem līdzekļiem piešķirusi mazāku summu, nekā noteikts finansēšanas lēmumā, ar kuru apstiprina gada programmu, atlikusī Kopienas līdzekļu summa, ko dalībvalsts faktiski piešķir izraudzītajiem projektiem gada programmā, no kā atskaitīts pirmais avansa maksājums.

5. Visus procentus, ko rada avansa maksājumi, saņem attiecīgā gada programma, un tos uzskata par dalībvalsts resursu attiecīgās valsts iemaksai un deklarē Komisijai, iesniedzot izdevumu

deklarāciju, kas attiecas uz noslēguma ziņojumu par attiecīgās gada programmas īstenošanu.

6. Summas, ko izmaksā kā avansa maksājumus, dzēš no kontiem pēc gada programmas slēgšanas.

38. pants

Noslēguma maksājums

1. Komisija veic noslēguma maksājumu, ja tā vēlākais deviņus mēnešus pēc izdevumu atbilstības termiņa, kas paredzēts finansēšanas lēmumā, ar kuru apstiprina gada programmu, ir saņēmusi šādus dokumentus:

- apstiprinātu izdevumu deklarāciju, kas pienācīgi sagatavota saskaņā ar 27. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 33. pantu, un noslēguma maksājuma pieprasījumu vai atlīdzināšanas deklarāciju;
- noslēguma ziņojumu par gada programmas īstenošanu, kā izklāstīts 49. pantā;
- gada revīzijas ziņojumu, atzinumu un deklarāciju, kā paredzēts 28. panta 3. punktā.

Noslēguma maksājumu veic pēc tam, kad ir pieņemts noslēguma ziņojums par gada programmas īstenošanu un deklarācija, kurā izvērtēta noslēguma maksājuma pieprasījuma pamatotība.

2. Ja atbildīgā iestāde 1. punktā prasītos dokumentus neiesniedz paredzētajā termiņā un pieņemamā formā, Komisija atceļ attiecīgās gada programmas budžeta saistību daļu, kas nav izmantota avansa maksājumiem.

3. Šā panta 2. punktā noteikto automātiskās atcelšanas procedūru saistībā ar projektu attiecīgajām summām aptur, ja 1. punktā noteikto dokumentu iesniegšanas laikā dalībvalsts līmenī notiek tiesvedība vai administratīvās pārsūdzības procedūra, kam ir apturoša iedarbība. Noslēguma ziņojumā dalībvalsts sniedz sīki izstrādātu informāciju par tādiem projektiem un reizi sešos mēnešos nosūta progresa ziņojumus par minētajiem projektiem. Trīs mēnešos no tiesvedības vai administratīvās pārsūdzības procedūras beigām dalībvalsts iesniedz 1. punktā prasītos dokumentus par attiecīgajiem projektiem.

4. Šā panta 1. punktā minētais deviņu mēnešu termiņš tiek pārtraukts, ja Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar 40. pantu apturēt līdzfinansējuma maksājumus attiecīgajai gada programmai. Termiņu atsāk skaitīt no dienas, kad 40. panta 3. punktā minētais Komisijas lēmums ir darīts zināms dalībvalstij.

5. Neskarot 39. pantu, Komisija sešos mēnešos pēc šā panta 1. punktā minēto dokumentu saņemšanas informē dalībvalsti par to izdevumu summu, ko Komisija atzīst par tādu, kas atmaksājama no Fonda, un par visām finanšu korekcijām, ko rada deklarēto izdevumu un atzīto izdevumu starpība. Dalībvalsts var iesniegt apsvērumus trīs mēnešos.

6. Trīs mēnešos pēc dienas, kad saņemti dalībvalsts apsvērumi, Komisija pieņem lēmumu, par kādu summu izdevumi ir atzīstami par atmaksājamiem no Fonda, un atgūst starpību starp izdevumiem, kas atzīti par galīgiem, un šai dalībvalstij jau izmaksātajām summām.

7. Atkarībā no finansējuma līdzekļu pieejamības Komisija noslēguma maksājumu veic vēlākais sešdesmit dienās pēc dienas, kad tā pieņem 1. punktā minētos dokumentus. Budžeta saistību atlikumu atceļ sešus mēnešus pēc maksājuma.

39. pants

Maksājumu pārtraukšana

1. Ilgākais uz sešiem mēnešiem maksājumus pārtrauc deleģēts kredītrīkotājs Finanšu regulas nozīmē, ja:

- a) attiecīgās valsts vai Kopienas revīzijas iestādes ziņojumā ir pierādījumi, kas liecina par nopietniem trūkumiem pārvaldības un kontroles sistēmu darbībā;
- b) minētajam kredītrīkotājam jāveic papildu pārbaudes, saņemot informāciju, kas brīdina par to, ka izdevumi kādā apstiprinātā izdevumu deklarācijā ir saistīti ar būtisku pārkāpumu, kas nav novērsts.

2. Dalībvalsti un atbildīgo iestādi tūlīt informē par maksājuma pārtraukšanas iemesliem. Maksājumi ir pārtraukti, līdz dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus.

40. pants

Maksājumu apturēšana

1. Komisija var pilnīgi vai daļēji apturēt avansa un noslēguma maksājumus, ja:

- a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas ietekmē maksājumu apstiprināšanas procedūras uzticamību un kas nav laboti; vai
- b) apstiprinātā izdevumu deklarācijā iekļautie izdevumi ir saistīti ar būtisku pārkāpumu, kas nav labots; vai
- c) dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības, kas noteiktas 29. un 30. pantā.

2. Komisija var pieņemt lēmumu apturēt avansa un noslēguma maksājumus, iepriekš dodot dalībvalstij iespēju trīs mēnešos iesniegt savus apsvērumus.

3. Komisija atjauno avansa un noslēguma maksājumus, ja tā uzskata, ka dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, kas ļauj izbeigt apturēšanu.

4. Ja dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus, Komisija var pieņemt lēmumu pilnīgi vai daļēji atcelt Kopienas atbalstu gada programmai saskaņā ar 44. pantu.

41. pants

Dokumentu glabāšana

Neskarot noteikumus, kas reglamentē valsts atbalstu saskaņā ar Līguma 87. pantu, atbildīgā iestāde nodrošina, ka visus attiecīgo programmu izdevumu un revīziju apstiprinājuma dokumentus glabā, lai tie būtu pieejami Komisijai un Revīzijas palātai piecus gadus pēc programmu slēgšanas, kā paredzēts 38. panta 1. punktā.

Šo termiņu var pārtraukt tiesvedība vai pienācīgi pamatots Komisijas lūgums.

Dokumentu oriģinālus vai to kopijas, kas apliecinātas kā atbilstošas oriģinālam, glabā uz vispārpieņemtiem datu nesējiem.

VIII NODAĻA

FINANŠU KOREKCIJAS

42. pants

Dalībvalstu veiktās finanšu korekcijas

1. Dalībvalstis ir primāri atbildīgas par nelikumību izmeklēšanu, pamatojoties uz pierādījumiem par jebkurām būtiskām pārmaiņām, kas ietekmē programmu īstenošanas vai kontroles nosacījumus, un veic vajadzīgās finanšu korekcijas.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgās finanšu korekcijas saistībā ar vienreizējām vai sistemātiskām nelikumībām, kas konstatētas darbībās vai gada programmās.

Dalībvalstu veiktās korekcijas ir Kopienas ieguldījuma pilnīga vai daļēja atcelšana un, attiecīgā gadījumā, atgūšana. Ja summu neatmaksā attiecīgās dalībvalsts noteiktā termiņā, automātiski aprēķina procentus atbilstīgi 45. panta 2. punktā noteiktajai procentu likmei. Dalībvalstis ņem vērā nelikumību būtību un smagumu, kā arī Fondam radītos finanšu zaudējumus.

3. Sistemātisku nelikumību gadījumā attiecīgā dalībvalsts veic izmeklēšanu, aptverot visas darbības, kas varētu būt skartas.

4. Šā lēmuma 49. pantā minētajā noslēguma ziņojumā par gada programmas īstenošanu dalībvalstis iekļauj sarakstu ar atcelšanas procedūrām, kas sāktas saistībā ar attiecīgo gada programmu.

43. pants

Komisijas veiktā kontu revīzija un finanšu korekcijas

1. Neskarot Revīzijas palātas pilnvaras vai pārbaudes, ko dalībvalstis veic saskaņā ar saviem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, Komisijas ierēdņi vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt Fonda finansēto darbību un pārvaldības un kontroles sistēmu pārbaudes uz vietas, arī izlases pārbaudes, par tām paziņojot vismaz trīs darbadienas iepriekš. Komisija to dara zināmu attiecīgajai dalībvalstij, lai saņemtu no tās visu vajadzīgo palīdzību. Pārbaudēs var piedalīties attiecīgās dalībvalsts ierēdņi vai pilnvaroti pārstāvji.

Komisija var pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij veikt pārbaudi uz vietas, lai pārliecinātos par viena vai vairāku darījumu pareizību. Pārbaudēs var piedalīties Komisijas ierēdņi vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

2. Ja pēc vajadzīgajām pārbaudēm Komisija secina, ka dalībvalsts neievēro 29. pantā noteiktās saistības, tā saskaņā ar 40. pantu aptur avansa maksājumus vai noslēguma maksājumu.

44. pants

Korekciju kritēriji

1. Komisija var veikt finanšu korekcijas, pilnīgi vai daļēji atceļot Kopienas līdzfinansējumu gada programmai, ja pēc vajadzīgās pārbaudes tā secina, ka:

- a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas apdraud saskaņā ar programmu jau izmaksāto Kopienas atbalstu;
- b) apstiprinātā izdevumu deklarācijā iekļautie izdevumi nav likumīgi un dalībvalsts tos nav labojusi līdz šajā punktā minētās korekcijas procedūras sākumam;
- c) līdz šajā punktā minētās korekcijas procedūras sākumam dalībvalsts nav izpildījusi 29. pantā noteiktās saistības.

Komisija pieņem lēmumu, ņemot vērā visus dalībvalsts iesniegtos apsvērumus.

2. Veicot finanšu korekcijas, Komisija pamatojas uz konkrētām atklātām nelikumībām, ņemot vērā nelikumību sistematiskumu, lai noteiktu, vai būtu jāpiemēro korekcija ar nemainīgu likmi vai ekstrapolēta korekcija. Ja nelikumība attiecas uz izdevumu deklarāciju, par ko iepriekš revīzijas iestāde saskaņā ar 28. panta 3. punkta b) apakšpunktu ir atzinusi, ka attiecīgā izdevumu deklarācija rada pietiekamu pārliecību, tad uzskata, ka pastāv sistēmiska problēma, kas ir iemesls piemērot korekciju ar nemainīgu likmi vai ekstrapolētu korekciju, ja vien dalībvalsts

trīs mēnešos nevar nodrošināt pierādījumus, kas atspēko tādu pieņēmumu.

3. Pieņemot lēmumu par korekcijas summu, Komisija ņem vērā nelikumības smagumu, kā arī ar attiecīgo gada programmu saistīto nepilnību apjomu un finanšu sekas.

4. Ja Komisijas nostājas pamatā ir fakti, ko nav konstatējuši Komisijas dienestu revidenti, bet gan citi, tā pati sagatavo secinājumus par finanšu sekām pēc tam, kad ir izvērtējusi pasākumus, ko attiecīgā dalībvalsts veikusi saskaņā ar 30. pantu, ziņojumus par atklātajām nelikumībām un visas dalībvalsts atbildes.

45. pants

Atmaksājumi

1. Ikvienu Eiropas Savienības vispārējam budžetam pienākošos summu atmaksā līdz termiņam, ko norāda saskaņā ar Finanšu regulas 72. pantu sagatavotā iekasēšanas rīkojumā. Šis termiņš ir otrā mēneša pēdējā diena pēc rīkojuma izdošanas.

2. Novēlotiem atmaksājumiem piemēro nokavējuma procentus, ko aprēķina no termiņa pēdējās dienas, beidzot ar faktiskā maksājuma dienu. Tādu procentu likme ir *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā* publicētā likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir spēkā maksājuma termiņa mēneša pirmajā kalendārajā dienā, to palielinot par trīsarpus procentu punktiem.

46. pants

Dalībvalstu pienākumi

Komisijas veiktas finanšu korekcijas neskar dalībvalsts pienākumu cenzies atgūt līdzekļus saskaņā ar 42. pantu.

IX NODAĻA

PĀRRAUDZĪBA, IZVĒRTĒŠANA UN ZIŅOJUMI

47. pants

Pārraudzība un izvērtēšana

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm regulāri pārrauga Fondu.

2. Sakarā ar 48. panta 3. punktā paredzēto ziņojumu sagatavošanu Komisija partnerībā ar dalībvalstīm izvērtē Fondu, lai saistībā ar 2. pantā minēto vispārīgo mērķi izvērtētu darbību atbilstību, efektivitāti un iespaidu.

3. Komisija vērtē arī atbilstīgi Fondam īstenoto darbību papildināmību ar darbībām, ko īsteno atbilstīgi citām attiecīgām Kopienas politikas jomām, instrumentiem un ierosmēm.

48. pants

Ziņošanas pienākums

1. Atbildīgā iestāde katrā dalībvalstī veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu projektu pārraudzību un izvērtēšanu.

Šādā nolūkā nolīgumos un līgumos, ko tā noslēdz ar organizācijām, kuras atbildīgas par darbību īstenošanu, ietver klauzulas, kur paredzēts pienākums iesniegt regulārus un sīki izstrādātus ziņojumus par to, kādi panākumi ir gūti, īstenojot un sasniedzot noteiktos mērķus, un minētie ziņojumi ir pamatā, attiecīgi, progresa un noslēguma ziņojumiem par gada programmas īstenošanu.

2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai:

- a) līdz 2010. gada 30. jūnijam – izvērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību īstenošanu;
- b) līdz 2012. gada 30. jūnijam par laikposmu no 2007. gada līdz 2010. gadam un līdz 2015. gada 30. jūnijam par laikposmu no 2011. gada līdz 2013. gadam – izvērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību rezultātiem un efektivitāti.

3. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai:

- a) līdz 2009. gada 30. jūnijam – ziņojumu un pārskatu par 12. pantā izklāstīto kritēriju piemērošanu attiecībā uz līdzekļu gada sadalījumu starp dalībvalstīm, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumus grozījumiem;
- b) līdz 2010. gada 31. decembrim – starpposma ziņojumu par gūtajiem rezultātiem un par Fonda īstenošanas kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem aspektiem, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumus par Fonda turpmāko attīstību;
- c) līdz 2012. gada 31. decembrim par laikposmu no 2007. gada līdz 2010. gadam un līdz 2015. gada 31. decembrim par laikposmu no 2011. gada līdz 2013. gadam – *ex post* izvērtējuma ziņojumu.

49. pants

Noslēguma ziņojums par gada programmas īstenošanu

1. Lai gūtu skaidru pārskatu par programmas īstenošanu, noslēguma ziņojumā par gada programmas īstenošanu ir šāda informācija:

- a) gada programmas īstenošana no finanšu un darbību viedokļa;
- b) panākumi, kas gūti, īstenojot daudzgadu programmu un tās prioritātes no īpašu, pārbaudāmu mērķu viedokļa, rādītājus izsakot kvantitatīvā izteiksmē – ja un kad vien tos var izteikt kvantitatīvā izteiksmē;
- c) atbildīgās iestādes veikti pasākumi, nodrošinot īstenošanas kvalitāti un efektivitāti, konkrēti:
 - i) pārraudzības un izvērtēšanas pasākumi, arī datu vākšanas mehānismi;
 - ii) visu būtiskāko problēmu apkopojums, kuras radušās darbības programmas īstenošanā, un attiecīgi veiktie pasākumi;
 - iii) tehniskās palīdzības izmantojums;
- d) veiktie pasākumi, lai informētu par gada un daudzgadu programmām un lai tās publiskotu.

2. Ziņojumu atzīst par pieņemamu, ja tajā ir iekļauta visa 1. punktā uzskaitītā informācija. Komisija pieņem lēmumu par atbildīgās iestādes iesniegtā ziņojuma saturu divos mēnešos pēc tam, kad tā saņem visu 1. punktā minēto informāciju, ko dara zināmu dalībvalstīm. Ja Komisija noteiktajā termiņā neatbild, ziņojumu uzskata par pieņemtu.

X NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

50. pants

Daudzgadu programmas sagatavošana

1. Atkāpjoties no 17. panta, dalībvalstis:

- a) cik vien drīz iespējams pēc 2007. gada 29. jūnija, bet ne vēlāk kā 2007. gada 14. jūlijā norīko 24. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto valsts atbildīgo iestādi un, vajadzības gadījumā, deleģēto iestādi;

- b) līdz 2007. gada 30. septembrim iesniedz 31. panta 2. punktā minēto pārvaldības un kontroles sistēmu aprakstu.
2. Līdz 2007. gada 1. jūlijam Komisija nodrošina dalībvalstīm:
- a) to summu novērtējumu, kas tām piešķirtas 2007. finanšu gadam;
- b) to summu novērtējumu, kas tām piešķirtas 2008. līdz 2013. finanšu gadam, piemērojot ekstrapolāciju 2007. finanšu gada novērtējumam, ņemot vērā ierosinātās gada apropriācijas 2007.–2013. gadam, kas izklāstītas finanšu shēmā.

51. pants

2007. un 2008. gada programmu sagatavošana

1. Atkāpjoties no 19. panta, īstenošanai 2007. un 2008. finanšu gadā piemēro šādu grafiku:
- a) līdz 2007. gada 1. jūlijam Komisija nodrošina dalībvalstīm aplēses par summām, ko tām paredzēts piešķirt 2007. finanšu gadam;
- b) līdz 2007. gada 1. decembrim dalībvalstis iesniedz Komisijai 2007. gada programmas projektu;
- c) līdz 2008. gada 1. martam dalībvalstis iesniedz Komisijai 2008. gada programmas projektu.
2. Attiecībā uz 2007. gada programmu no Fonda var saņemt atbalstu izdevumiem, kas faktiski veikti laikposmā no 2007. gada 1. janvāra līdz dienai, kad pieņem finansēšanas lēmumu, ar ko apstiprina attiecīgās dalībvalsts gada programmu.
3. Lai dotu iespēju 2008. gadā pieņemt finansēšanas lēmumus, apstiprinot 2007. gada programmu, Komisija izstrādā Kopienas budžeta saistības 2007. gadam, pamatojoties uz aplēsēm par dalībvalstīm piešķiramajām summām, kas aprēķinātas, kā paredzēts 12. pantā.

XI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

52. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz apvienotā komiteja "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība", kas izveidota ar Lēmumu Nr. 574/2007/EK (turpmāk – "Komiteja").
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

53. pants

Pārskatīšana

Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, Padome līdz 2013. gada 30. jūnijam pārskata šo lēmumu.

54. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

55. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Luksemburgā, 2007. gada 25. jūnijā

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

A. SCHAVAN